

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

2. marts 2020

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2020/C 68/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i Den Europæiske Unions Tidende 1

Retten

2020/C 68/02 Afdelingernes sammensætning og dommernes fordeling mellem afdelingerne 2

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2020/C 68/03 Sag C-236/18: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. december 2019 – GRDF SA mod Eni Gas & Power France SA, Direct énergie, Commission de régulation de l'énergie og Procureur général près la cour d'appel de Paris (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation – Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse – fælles regler for det indre marked for naturgas – direktiv 2009/73/EF – artikel 41, stk. 11 – bilæggelse af tvister vedrørende de forpligtelser, der er pålagt systemoperatøren – tidsmæssige virkninger af tvistbilæggelsesmyndighedens afgørelser – retssikkerhed – berettiget forventning)..... 7

2020/C 68/04	Forenede sager C-355/18 – C-357/18 og C-479/18: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. december 2019 – Barbara Rust-Hackner (sag C-355/18), Christian Gmoser (sag C-356/18) og Bettina Plackner (sag C-357/18) mod Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich, og KL mod UNIQA Österreich Versicherungen AG, LK mod DONAU Versicherung AG Vienna Insurance Group, MJ mod Allianz Elementar Lebensversicherungs-Aktiengesellschaft, NI mod Allianz Elementar Lebensversicherungs-Aktiengesellschaft (sag C-479/18) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Salzburg, Bezirksgericht für Handelssachen Wien – Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – fri udveksling af tjenesteydelser – livsforsikring – direktiv 90/619/EØF, direktiv 92/96/EØF, direktiv 2002/83/EF og direktiv 2009/138/EF – opsigelsesret – ukorrekte oplysninger vedrørende betingelserne for udøvelse af opsigelsesretten – formkrav for opsigelseserklæringen – virkningerne på forsikringssselskabets forpligtelser – frist – udløb af opsigelsesretten – mulighed for opsigelse efter aftalens ophævelse – tilbagebetaling af aftalens tilbagekøbsværdi – tilbagebetaling af betalte præmier – ret til ordinære renter – forældelse)	8
2020/C 68/05	Sag C-385/18: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. december 2019 – Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA og Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P) mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato – Italien) (Præjudiciel forelæggelse – statsstøtte – begreb – kriseramte offentligt jernbaneselskab – støtteforanstaltninger – tildeling af finansiel bistand – formål – fortsættelse af det offentlige jernbaneselskabs aktiviteter – tildeling af og andel i kapitalen i denne offentlige virksomhed – overførsel til kapitalen i en anden offentlig virksomhed – kriteriet om private investorer – pligt til forudgående anmeldelse af ny støtte)	9
2020/C 68/06	Sag C-418/18 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. december 2019 – Patrick Grégor Puppinck m.fl. mod Republikken Polen, Europa-Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og European Citizens' Initiative One of Us (Appel – regler for institutionerne – europæisk borgerinitiativ »One of Us« – Europa-Kommissionens meddelelse, som fastsætter dens konklusioner og begrundelsen for ikke at træffe de foranstaltninger, der anmodes om i borgerinitiativet)	10
2020/C 68/07	Forenede sager C-453/18 og C-494/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. december 2019 – Bondora AS mod Carlos V. C. (sag C-453/18) og XY (sag C-494/18) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia no 11 de Vigo, Juzgado de Primera Instancia no 20 de Barcelona – Spanien) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – europæisk betalingspåkravsprocedure – forordning (EF) nr. 1896/2006 – indgivelse af supplerende dokumenter til støtte for kravet – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13/EØF – kontrol, der skal foretages af den ret, for hvilken en anmodning om et europæisk betalingspåkrav er blevet indgivet)	11
2020/C 68/08	Sag C-460/18 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. december 2019 – KH mod Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union (Appel – personalesager – vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union – artikel 1d – artikel 17, stk. 1, i bilag VIII – efterladtepension – betingelser for tildeling – begrebet »længstlevende ægtefælle« efter en EU-tjenestemand – ægteskab og ægteskabslignende forhold – samlivsforhold – princippet om forbud mod forskelsbehandling – tilsvarende situation – foreligger ikke – betingelse om ægteskabets varighed – bekæmpelsen af svig – berettigelse)	11
2020/C 68/09	Sag C-465/18: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. december 2019 – AV og BU mod Comune di Bernareggio (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio de Stato – Italien) (Præjudiciel forelæggelse – etableringsfrihed – overdragelse af et apotek i forbindelse med en udbudsprocedure – national lovgivning – fortrinsret for ansatte på det overdragede apotek)	12
2020/C 68/10	Sag C-592/18: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 19. december 2019 – Darie BV mod Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven – Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse – forordning (EU) nr. 528/2012 – artikel 3, stk. 1, litra a) og c) – Begrebet »biocidholdigt produkt« – begrebet »aktivstof« – bakterieholdigt produkt, der indeholder sorten »Bacillus Ferment« – påvirkning på anden vis end blot ved fysisk eller mekanisk påvirkning – indirekte påvirkning – virkningens varighed)	13

2020/C 68/11	Sag C-677/18: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 19. december 2019 – Amoena Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse – den fælles toldtarif – tarifering – kombineret nomenklatur – pos. 6212 og 9021 – post mastektomi-brystholdere – gennemførelsesforordning (EU) 2017/1167 – gyldighed – begrebet »tilbehør« – loyalt samarbejde)	14
2020/C 68/12	Sag C-707/18: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 19. december 2019 – Amărăști Land Investment SRL mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara og Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Timiș – Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – det fælles merværdiafgiftssystem – direktiv 2006/112/EF – afgiftspligtige transaktioner – fradrag for indgående afgift – erhvervelse af fast ejendom, der ikke er indført i den nationale tingbog – udgifter, som en erhverver har afholdt i forbindelse med den første indførelse i den nævnte tingbog – anvendelse af specialiserede eksterne selskaber – formidling af en tjenesteydelse eller investeringsudgifter foretaget i forbindelse med en virksomhed)	14
2020/C 68/13	Sag C-290/19: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 19. december 2019 – RN mod Home Credit Slovakia a.s. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský súd v Trnave – Slovakiet) (Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 2008/48/EF – forbrugerkreditaftaler – artikel 10, stk. 2 – oplysninger, der skal angives i kreditaftalen – de årlige omkostninger i procent – ingen præcis angivelse af denne procentsats – procentsats, der udtrykkes ved et interval gående fra 21,5% til 22,4%)	15
2020/C 68/14	Sag C-502/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. december 2019 – straffesag mod Oriol Junqueras Vies (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo – Spanien) (Præjudiciel forelæggelse – fremskyndet procedure – regler for institutionerne – unionsborger, som vælges til Europa-Parlamentet, mens den pågældende er varetægtsfængslet i forbindelse med en straffesag – artikel 14 TEU – begrebet »medlem af Europa-Parlamentet« – artikel 343 TEUF – immuniteter, som er nødvendige for udførelsen af Unionens opgave – protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter – artikel 9 – immuniteter, som Europa-Parlamentets medlemmer nyder godt af – rejseimmunitet – immuniteter under sessioner – det personelle, tidsmæssige og materielle anvendelsesområde for disse forskellige immuniteter – Europa-Parlamentets ophævelse af immunitet – en national domstols anmodning om ophævelse af immunitet – akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet – artikel 5 – mandat – artikel 8 – valgprocedure – artikel 12 – prøvelse af valget af medlemmerne af Europa-Parlamentet efter den officielle bekendtgørelse af valgresultaterne – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 39, stk. 2 – valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet ved almindelige direkte, frie og hemmelige valg – valgbarhedsret)	16
2020/C 68/15	Sag C-181/18 P: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 4. december 2019 – Republikken Polen mod PGNiG Supply & Trading GmbH og Europa-Kommissionen (Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – annullationssøgsmål – artikel 263, stk. 4, TEUF – formaliteten – afgørelse, der hverken vedrører appellanten umiddelbart eller individuelt – regelfastsættende retsakt – foreligger ikke – artikel 130 i Rettens procesreglement – bedømmelse af anbringenderne vedrørende realiteten – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – ret til en effektiv domstolsbeskyttelse og til en retfærdig rettergang – kontradiktionsprincippet – åbenbart, at appellen skal afvises)	17
2020/C 68/16	Sag C-362/18: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 18. december 2019 – Hochtief AG mod Fővárosi Törvényszék (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Székesfehérvári Törvényszék – Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse – offentlige kontrakter – klageprocedure – direktiv 89/665/EØF – direktiv 92/13/EØF – ret til en effektiv domstolsbeskyttelse – effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet – søgsmål med påstand om fornyet prøvelse af retsafgørelser, der tilsidesætter EU-retten – medlemsstaternes ansvar for nationale retsinstitutters tilsidesættelse af EU-retten – vurdering af det erstatningsberettigede tab)	18

2020/C 68/17	Sag C-431/18: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 11. december 2019 – María Pilar Bueno Ruiz, Zurich Insurance PL og Sucursal de España mod Irene Conte Sánchez (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial Sección no 4 de Zaragoza – Spanien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – ansvarsforsikring for motorkøretøjer – direktiv 2009/103/EF – artikel 3, stk. 1 – begrebet »[færdsel med] køretøjer« – udslip af olie og andre væsker fra et motorkøretøj – skader)	19
2020/C 68/18	Sag C-568/18 P: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 17. december 2019 – Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH mod Europa-Kommissionen (Appel – aktindsigt i institutionernes dokumenter – forordning (EF) nr. 1049/2001 – artikel 4, stk. 2, første led – undtagelser til retten til aktindsigt – beskyttelse af en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser – forordning (EF) nr. 1367/2006 – artikel 6, stk. 1 – anvendelse af undtagelser for så vidt angår anmodninger om adgang til miljøoplysninger – dokumenter udarbejdet af Europa-Kommissionen inden for rammerne af ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – afslag på aktindsigt – efterfølgende fremsendelse af de ønskede dokumenter – artikel 149 i Domstolens procesreglement – søgsmålsinteresse ophørt – uforholdende at træffe afgørelse)	19
2020/C 68/19	Sag C-618/18: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 17. december 2019 – Gabriele Di Girolamo mod Ministero della Giustizia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di L'Aquila – Italien) (Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – tidsbegrænset ansættelse – rammeaftalen, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – begrebet »person med tidsbegrænset ansættelse« – fredsdommere – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – åbenbart afvisningsgrundlag)	20
2020/C 68/20	Sag C-645/18: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 19. december 2019 – NE mod Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesverwaltungsgericht Steiermark – Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – fri udveksling af tjenesteydelser – udstationering af arbejdstagere – artikel 56 TEUF – direktiv 2014/67/EU – artikel 9 og 20 – anmeldelse af arbejdstagere – opbevaring af lønbilag – sanktioner – proportionalitet – bøder med et forud fastsat minimumsbeløb – kumulation – intet loft – sagsomkostninger)	21
2020/C 68/21	Sag C-741/18 P: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 19. december 2019 – OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűk Ipari és Kereskedelmi Kft. (OPS Újpest Kft.) mod Europa-Kommissionen (Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – statsstøtte – støtte gennemført af Ungarn til fordel for virksomheder, der ansætter handicappede arbejdstagere – annullationssøgsmål – angiveligt vedtagne afgørelser om ikke at fremsætte indsigelser – søgsmålsfrist – begyndelsestidspunkt – kendskab til, at den anfægtede retsakt foreligger – anmodning om oversættelse af den anfægtede retsakt – rimelig frist – iværksat for sent – afvisning i første instans – bedømmelse af de faktiske omstændigheder – åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	22
2020/C 68/22	Sag C-747/18 P: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 19. december 2019 – Lux-Rehab Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Lux-Rehab Non-Profit Kft.) mod Europa-Kommissionen (Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – statsstøtte – støtte gennemført af Ungarn til fordel for virksomheder, der ansætter handicappede arbejdstagere – annullationssøgsmål – angiveligt vedtagne afgørelser om ikke at fremsætte indsigelser – manglende søgsmålskompetence – person, der ikke er individuelt berørt – søgsmål, der ikke er anlagt med henblik på at sikre de processuelle rettigheder – afvisning i første instans – appel åbenbart ugrundet)	22
2020/C 68/23	Sag C-748/18 P: Domstolens kendelse (Syvende) af 19. december 2019 – Motex Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Motex Kft.) mod Europa-Kommissionen (Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – statsstøtte – støtte gennemført af Ungarn til fordel for virksomheder, der ansætter handicappede arbejdstagere – annullationssøgsmål – angiveligt vedtagne afgørelser om ikke at fremsætte indsigelser – manglende søgsmålskompetence – person, der ikke er individuelt berørt – søgsmål, der ikke er anlagt med henblik på at sikre de processuelle rettigheder – afvisning i første instans – appel åbenbart ugrundet)	23

2020/C 68/24	Sag C-757/18 P: Domstolens kendelse (Syvende) af 19. december 2019 – M-Sansz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (M-Sansz Kft.) mod Europa-Kommissionen (Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – statsstøtte – støtte gennemført af Ungarn til fordel for virksomheder, der ansætter handicappede arbejdstagere – annullationssøgsmål – angiveligt vedtagne afgørelser om ikke at fremsætte indsigelser – manglende søgsmålskompetence – person, der ikke er individuelt berørt – søgsmål, der ikke er anlagt med henblik på at sikre de processuelle rettigheder – afvisning i første instans – appel åbenbart ugrundet)	24
2020/C 68/25	Forenede sager C-123/19 P og C-125/19 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 12. december 2019 – Vans, Inc. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Deichmann SE (Appel – EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af indsigelsen – appelsager, der har mistet deres genstand – ufornuddent at træffe afgørelse – sagsomkostninger)	24
2020/C 68/26	Forenede sager C-140/19, C-141/19 og C-492/19 - C-494/19: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 19. december 2019 – EX EX (sag C-140/19 og sag C-141/19), OK (sag C-492/19), PL (sag C-493/19), QM (sag C-494/19) mod Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesverwaltungsgericht Steiermark – Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement – fri udveksling af tjenesteydelser – udstationering af arbejdstagere – artikel 56 TEUF – direktiv 2014/67/EU – artikel 9 og 20 – anmeldelse af arbejdstagere – opbevaring af lønbilag – sanktioner – proportionalitet – bøder med et forud fastsat minimumsbeløb – kumulation – intet loft – sagsomkostninger – åbenbart afvisningsgrundlag)	25
2020/C 68/27	Sag C-200/19: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 19. november 2019 – INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d. m.fl. mod LJUBLJANSKA BANKA d.d. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Trgovački sud u Zagrebu – Kroatien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – samarbejde om civile retlige spørgsmål – forordning (EU) nr. 1215/2012 – retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civile og handelsretlige område – artikel 7, nr. 1), litra a) – specielle kompetenceregler i sager om kontraktforhold – begrebet »sager om kontraktforhold« – økonomiske forpligtelser, der i henhold til den nationale lov påhviler medejere af en ejendom – søgsmål med henblik på fuldbyrdelse af disse forpligtelser)	26
2020/C 68/28	Sag C-465/19: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 17. december 2019 – B & L Elektrogeräte GmbH mod GC (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Straubing – Tyskland) – B & L Elektrogeräte GmbH mod GC (Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 2011/83/EU – Artikel 2, nr. 8), litra c), og nr. 9) – aftale indgået uden for fast forretningssted – begrebet »fast forretningssted« – aftale indgået på en stand på en handelsmesse umiddelbart efter, at den erhvervsdrivende har kontaktet forbrugeren, der befandt sig på et fællesareal på messen)	27
2020/C 68/29	Sag C-483/19: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 11. december 2019 – Ville de Verviers mod J (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Liège– Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – socialpolitik – direktiv 1999/70/EF – rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 2 – rammeaftalens anvendelsesområde – medlemsstaternes mulighed for at udelukke erhvervsmæssig grunduddannelse og lærlingeuddannelse samt ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold, der er indgået i forbindelse med særlige offentlige eller offentligt støttede programmer med henblik på uddannelse, integration og omskoling – konsekvenser)	27
2020/C 68/30	Sag C-845/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Apelativen sad Varna (Bulgarien) den 19. november 2019 – straffesag mod DR	28
2020/C 68/31	Sag C-850/19 P: Appel iværksat den 21. november 2019 af FVE Holyšov I s. r. o. m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 20. september 2019 i sag T-217/17, FVE Holyšov I s. r. o. m.fl. Kommissionen.	29
2020/C 68/32	Sag C-851/19 P: Appel iværksat den 19. november 2019 af DK til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 10. september 2019 i sag T-217/18, DK mod EU-Udenrigstjenesten.	30

2020/C 68/33	Sag C-852/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 21. november 2019 – straffesag mod Ivan Gavanzov	31
2020/C 68/34	Sag C-863/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Apelativen sad Varna (Bulgarien) den 26. november 2019 – straffesag mod TS	32
2020/C 68/35	Sag C-864/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 26. november 2019 – NH mod Deutsche Lufthansa AG	32
2020/C 68/36	Sag C-881/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský soud v Brně (Den Tjekkiske Republik) den 4. december 2019 – Tesco Stores ČR a.s. mod. Ministerstvo zemědělství	33
2020/C 68/37	Sag C-928/19 P: Appel iværksat den 19. december 2019 af European Federation of Public Service Unions (EPSU) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 24. oktober 2019 i sag T-310/18, EPSU og Goudriaan mod Kommissionen.	34
2020/C 68/38	Sag C-941/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský soud v Ostravě (Den Tjekkiske Republik) den 27. december 2019 – Samohýl group a.s. mod Generální ředitelství cel	36
2020/C 68/39	Sag C-946/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) den 27. december 2019 – MG mod HH.	36
2020/C 68/40	Sag C-2/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Det Forenede Kongerige) den 6. januar 2020 – Daimler AG mod Walleniusrederierna Aktiebolag, Wallenius Wilhelmsen ASA, Wallenius Logistics AB, Wilhelmsen Ships Holding Malta Limited, Wallenius Wilhelmsen Ocean AS, »K« Line Holding (Europe) Limited, »K« Line Europe Limited, NYK Group Europe Limited og Compañia Sudamericana de Vapores SA	37
2020/C 68/41	Sag C-11/20: Sag anlagt den 10. januar 2020 – Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik	38
2020/C 68/42	Sag C-369/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 2. oktober 2019 – Giovanni Martina mod Ryanair DAC, tidligere Ryanair Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Justice de paix du troisième canton de Charleroi – Belgien)	38
2020/C 68/43	Sag C-495/18: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 1. oktober 2019 – straffesag mod YX (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakiet)	39
2020/C 68/44	Sag C-517/18: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Niende Afdeling den 17. september 2019 – Fédération des fabricants de cigares mod Premier ministre og Ministre des Solidarités et de la Santé (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État – Frankrig)	39
2020/C 68/45	Sag C-738/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 19. september 2019 – Dufenco Long Products SA mod Europa-Kommissionen	39
2020/C 68/46	Sag C-60/19: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Niende Afdeling den 25. september 2019 – Mouvement pour une Europe des nations et des libertés mod Europa-Parlamentet	40
2020/C 68/47	Sag C-240/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 19. september 2019 – FA mod Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo no2 de Ourense – Spanien)	40

2020/C 68/48	Sag C-277/19: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Sjette Afdeling den 26. september 2019 – R.D. og A.D. mod Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Općinski sud u Zadru – Kroatien)	40
2020/C 68/49	Sag C-414/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. september 2019 – E. M. og M. S. mod Eurowings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Erding – Tyskland)	41
Retten		
2020/C 68/50	Sag T-257/18: Rettens dom af 16. januar 2020 – Iberpotash mod Kommissionen (Statsstøtte – minedrift – foranstaltning, der dels består i nedsættelse af finansielle garantier til genopretning af grunde, hvor der har været minedrift, dels i statslig investering til genopretning af grunde, hvor der har været minedrift, hvorved sikres et højere miljøbeskyttelsesniveau – afgørelse, hvorved støtten erklæres delvist uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt – begrebet støtte – fordel – overførsel af statsmidler – selektivitet – berettiget forventning – retssikkerhed – beregning af støttebeløbet)	42
2020/C 68/51	Sag T-753/19: Sag anlagt den 7. november 2019 – Ungureanu mod Kommissionen	42
2020/C 68/52	Sag T-850/19: Sag anlagt den 13. december 2019 – Den Helleniske Republik mod Kommissionen	43
2020/C 68/53	Sag T-852/19: Sag anlagt den 16. december 2019 – Albéa Services mod EUIPO – dm-drogerie markt (ALBÉA)	44
2020/C 68/54	Sag T-866/19: Sag anlagt den 19. december 2019 – Ryanair og Laudamotion mod Kommissionen	45
2020/C 68/55	Sag T-867/19: Sag anlagt den 20. december 2019 – RA mod Den Europæiske Revisionsret	46
2020/C 68/56	Sag T-868/19: Sag anlagt den 20. december 2019 – Nouryon Industrial Chemicals m.fl. mod Kommissionen	47
2020/C 68/57	Sag T-872/19: Sag anlagt den 22. december 2019 – IM mod EIB	48
2020/C 68/58	Sag T-880/19: Sag anlagt den 31. december 2019 – UW mod Kommissionen	49
2020/C 68/59	Sag T-882/19: Sag anlagt den 27. december 2019 – Kerangus mod EUIPO (ΑΠΛΑ!)	50
2020/C 68/60	Sag T-883/19: Sag anlagt den 27. december 2019 – Gustopharma Consumer Health mod EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIX ELIXIR)	51
2020/C 68/61	Sag T-885/19: Sag anlagt den 25. december 2019 – Aquind m.fl. mod Kommissionen	52
2020/C 68/62	Sag T-1/20: Sag anlagt den 2. januar 2020 – M. I. Industries mod EUIPO – Natural Instinct (INSTINCT)	54
2020/C 68/63	Sag T-2/20: Sag anlagt den 3. januar 2020 – Laboratorios Ern, SA mod EUIPO – Bio-tec Biologische Naturverpackungen (BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTTER LIFE)	55

2020/C 68/64	Sag T-5/20: Sag anlagt den 6. januar 2020 – CP mod Parlamentet	56
2020/C 68/65	Sag T-6/20: Sag anlagt den 8. januar 2020 – Dr. Spiller mod EUIPO – Rausch (Alpenrausch Dr. Spiller)	57
2020/C 68/66	Sag T-10/20: Sag anlagt den 8. januar 2020 – Italien mod Kommissionen	58
2020/C 68/67	Sag T-11/20: Sag anlagt den 9. januar 2020 – Paravan mod EUIPO – paragon (Paragon)	59
2020/C 68/68	Sag T-12/20: Sag anlagt den 9. januar 2020 – Schneider mod EUIPO – Frutaria Comercial de Frutas y Hortalizas (Frutaria)	60
2020/C 68/69	Sag T-17/20: Sag anlagt den 11. januar 2020 – adp Gauselmann v EUIPO – Gameloft (GAMELAND)	61
2020/C 68/70	Sag T-19/20: Sag anlagt den 13. januar 2020 – sprd.net mod EUIPO – Shirlabor (I love)	62
2020/C 68/71	Sag T-21/20: Sag anlagt den 14. januar 2020 – LG Electronics mod EUIPO – Staszewski (K7)	63
2020/C 68/72	Sag T-22/20: Sag anlagt den 13. januar 2020 – IB mod EUIPO	64
2020/C 68/73	Sag T-23/20: Sag anlagt den 15. januar 2020 – FF IP mod EUIPO – Seven (the DoubleF)	65
2020/C 68/74	Sag T-24/20: Sag anlagt den 17. januar 2020 – Junqueras i Vies mod Parlamentet	66
2020/C 68/75	Sag T-25/20: Sag anlagt den 17. januar 2020 – Deutsche Post mod EUIPO – Pošta Slovenije (Gengivelse af et horn)	67
2020/C 68/76	Sag T-26/20: Sag anlagt den 16. januar 2020 – Forex Bank mod EUIPO – Coino UK (FOREX)	68
2020/C 68/77	Sag T-30/20: Sag anlagt den 20. januar 2020 – Promed mod EUIPO – Centrumelektroniki (Promed)	69
2020/C 68/78	Sag T-35/20: Sag anlagt den 20. januar 2020 – Monster Energy mod EUIPO – Nanjing aisiyou Clothing (figur i form af en klo-lignende ridse)	70
2020/C 68/79	Sag T-734/18: Rettens kendelse af 18. december 2019 – Sumitomo Chemical og Tenka Best mod Kommissionen	71
2020/C 68/80	Sag T-163/19: Rettens kendelse af 23. december 2019 – Mersinis mod ESMA	71

IV

*(Oplysninger)*OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG
AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i Den Europæiske Unions Tidende*(2020/C 68/01)***Seneste offentliggørelse**

EUT C 61 af 24.2.2020

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 54 af 17.2.2020

EUT C 45 af 10.2.2020

EUT C 36 af 3.2.2020

EUT C 27 af 27.1.2020

EUT C 19 af 20.1.2020

EUT C 10 af 13.1.2020

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RET TEN

Afdelingernes sammensætning og dommernes fordeling mellem afdelingerne

(2020/C 68/02)

Som følge af I.S. Forresteres embedsophør som dommer har Retten, sammensat af 51 dommere, den 3. februar 2020 på forslag fra Rettens præsident, fremsat i overensstemmelse med procesreglementets artikel 13, stk. 2, besluttet at ændre afgørelsen om afdelingernes sammensætning af 30. september 2019 ⁽¹⁾ og afgørelsen om dommernes fordeling mellem afdelingerne af 4. oktober 2019 ⁽²⁾ for perioden fra den 3. februar 2020 til den 31. august 2022, og at dommerne skal fordeles mellem afdelingerne som følger:

Første Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand H. Kanninen og dommerne M. Jaeger, N. Póltorak, O. Porchia og M. Stancu

Første Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand H. Kanninen

sammensætning A: dommerne M. Jaeger og N. Póltorak

sammensætning B: dommerne M. Jaeger og O. Porchia

sammensætning C: dommerne M. Jaeger og M. Stancu

sammensætning D: dommerne N. Póltorak og O. Porchia

sammensætning E: dommerne N. Póltorak og M. Stancu

sammensætning F: dommerne O. Porchia og M. Stancu

Anden Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand V. Tomljenović og dommerne I. Labucka, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl og I. Nömm

Anden Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand V. Tomljenović

sammensætning A: dommerne I. Labucka og F. Schalin

sammensætning B: dommerne I. Labucka og P. Škvařilová-Pelzl

sammensætning C: dommerne I. Labucka og I. Nömm

sammensætning D: dommerne F. Schalin og P. Škvařilová-Pelzl

sammensætning E: dommerne F. Schalin og I. Nömm

sammensætning F: dommerne P. Škvařilová-Pelzl og I. Nömm

⁽¹⁾ EUT C 372 af 4.11.2019, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 372 af 4.11.2019, s. 3.

Tredje Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand A.M. Collins og dommerne V. Kreuschitz, Z. Csehi, G. De Baere og G. Steinfatt

Tredje Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand A.M. Collins

sammensætning A: dommerne V. Kreuschitz og Z. Csehi

sammensætning B: dommerne V. Kreuschitz og G. De Baere

sammensætning C: dommerne V. Kreuschitz og G. Steinfatt

sammensætning D: dommerne Z. Csehi og G. De Baere

sammensætning E: dommerne Z. Csehi og G. Steinfatt

sammensætning F: dommerne G. De Baere og G. Steinfatt

Fjerde Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand S. Gervasoni og dommerne L. Madise, P. Nihoul, R. Frendo og J. Martín y Pérez de Nanclares

Fjerde Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand S. Gervasoni

sammensætning A: dommerne L. Madise og P. Nihoul

sammensætning B: dommerne L. Madise og R. Frendo

sammensætning C: dommerne L. Madise og J. Martín y Pérez de Nanclares

sammensætning D: dommerne P. Nihoul og R. Frendo

sammensætning E: dommerne P. Nihoul og J. Martín y Pérez de Nanclares

sammensætning F: dommerne R. Frendo og J. Martín y Pérez de Nanclares

Femte Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand D. Spielmann og dommerne U. Öberg, O. Spineanu-Matei, R. Mastroianni og R. Norkus

Femte Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand D. Spielmann

sammensætning A: dommerne U. Öberg og O. Spineanu-Matei

sammensætning B: dommerne U. Öberg og R. Mastroianni

sammensætning C: dommerne O. Spineanu-Matei og R. Mastroianni

Sjette Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand A. Marcoulli og dommerne S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, C. Iliopoulos og R. Norkus

Sjette Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand A. Marcoulli

sammensætning A: dommerne S. Frimodt Nielsen og J. Schwarcz

sammensætning B: dommerne S. Frimodt Nielsen og C. Iliopoulos

sammensætning C: dommerne S. Frimodt Nielsen og R. Norkus

sammensætning D: dommerne J. Schwarcz og C. Iliopoulos

sammensætning E: dommerne J. Schwarcz og R. Norkus

sammensætning F: dommerne C. Iliopoulos og R. Norkus

Syvende Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand R. da Silva Passos og dommerne V. Valančius, I. Reine, L. Truchot og M. Sampol Pucurull

Syvende Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand R. da Silva Passos

sammensætning A: dommerne V. Valančius og I. Reine

sammensætning B: dommerne V. Valančius og L. Truchot

sammensætning C: dommerne V. Valančius og M. Sampol Pucurull

sammensætning D: dommerne I. Reine og L. Truchot

sammensætning E: dommerne I. Reine og M. Sampol Pucurull

sammensætning F: dommerne L. Truchot og M. Sampol Pucurull

Ottende Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand J. Svenningsen og dommerne R. Barents, C. Mac Eochaidh, T.R. Pynnä og J.C. Laitenberger

Ottende Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand J. Svenningsen

sammensætning A: dommerne R. Barents og C. Mac Eochaidh

sammensætning B: dommerne R. Barents og T.R. Pynnä

sammensætning C: dommerne R. Barents og J.C. Laitenberger

sammensætning D: dommerne C. Mac Eochaidh og T.R. Pynnä

sammensætning E: dommerne C. Mac Eochaidh og J.C. Laitenberger

sammensætning F: dommerne T.R. Pynnä og J.C. Laitenberger

Niende Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand M.J. Costeira og dommerne D. Gratsias, M. Kancheva, B. Berke og T. Perišin

Niende Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand M.J. Costeira

sammensætning A: dommerne D Gratsias og M. Kancheva

sammensætning B: dommerne D. Gratsias og B. Berke

sammensætning C: dommerne D. Gratsias og T. Perišin

sammensætning D: dommerne M. Kancheva og B. Berke

sammensætning E: dommerne M. Kancheva og T. Perišin

sammensætning F: dommerne B. Berke og T. Perišin

Tiende Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand A. Kornezov og dommerne E. Buttigieg, J.M. Passer, K. Kowalik-Bańczyk og G. Hesse

Tiende Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand A. Kornezov

sammensætning A: dommerne E. Buttigieg og J.M. Passer

sammensætning B: dommerne E. Buttigieg og K. Kowalik-Bańczyk

sammensætning C: dommerne E. Buttigieg og G. Hesse

sammensætning D: dommerne J.M. Passer og K. Kowalik-Bańczyk

sammensætning E: dommerne J.M. Passer og G. Hesse

sammensætning F: dommerne K. Kowalik-Bańczyk og G. Hesse.

Femte Afdeling, som er sammensat af fire dommere, vil blive udvidet ved tilføjelsen af en femte dommer fra Sjette Afdeling. Den femte dommer udpeges i den omvendte rækkefølge af den, der er fastsat i procesreglementets artikel 8, for perioden frem til den 31. august 2022.

Retten bekræfter sin afgørelse af 4. oktober 2019, hvorefter Første, Fjerde, Syvende og Ottende Afdeling skal behandle de sager, der er anlagt i medfør af artikel 270 TEUF og i givet fald i medfør af artikel 50a i protokollen vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol, og Anden, Tredje, Femte, Sjette, Niende og Tiende Afdeling skal behandle de sager, der vedrører de intellektuelle ejendomsrettigheder, og som er omhandlet i procesreglementets fjerde afsnit.

Retten bekræfter ligeledes følgende:

— Præsidenten og vicepræsidenten skal ikke være tilknyttet en afdeling permanent.

- I løbet af hvert retsår skal vicepræsidenten være tilknyttet hver af de ti afdelinger med fem dommere i én sag pr. afdeling i henhold til følgende rækkefølge:
 - den første sag, der ved afgørelse fra Retten fordeles til et udvidet dommerkollegium på fem dommere i Første, Anden, Tredje, Fjerde og Femte Afdeling
 - den tredje sag, der ved afgørelse fra Retten fordeles til et udvidet dommerkollegium på fem dommere i Sjette, Syvende, Ottende, Niende og Tiende Afdeling.

Når vicepræsidenten i henhold hertil er tilknyttet et dommerkollegium på fem dommere, sammensættes kollegiet af vicepræsidenten, dommerne i det dommerkollegium på tre dommere, for hvilket sagen oprindeligt var blevet indbragt, samt en af de øvrige dommere i den pågældende afdeling, som udpeges i den omvendte rækkefølge af den, der er fastsat i procesreglementets artikel 8.

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. december 2019 – GRDF SA mod Eni Gas & Power France SA, Direct énergie, Commission de régulation de l'énergie og Procureur général près la cour d'appel de Paris (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation – Frankrig)

(Sag C-236/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – fælles regler for det indre marked for naturgas – direktiv 2009/73/EF – artikel 41, stk. 11 – bilæggelse af tvister vedrørende de forpligtelser, der er pålagt systemoperatøren – tidsmæssige virkninger af tvistbilæggelsesmyndighedens afgørelser – retssikkerhed – berettiget forventning)

(2020/C 68/03)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GRDF SA

Sagsøgte: Eni Gas & Power France SA, Direct énergie, Commission de régulation de l'énergie og Procureur général près la cour d'appel de Paris

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for, at virkningerne af en afgørelse truffet af en regulerende myndighed i dennes egenskab af tvistbilæggelsesmyndighed som omhandlet i dette direktivs artikel 41, stk. 11, omfatter den situation, der forelå mellem parterne i den tvist, der er indbragt for tvistbilæggelsesmyndigheden, før denne tvist opstod, bl.a. ved i relation til en kontrakt om transmission af naturgas at pålægge en part i tvisten at bringe denne kontrakt i overensstemmelse med EU-retten for hele kontraktperioden.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 4.6.2018.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. december 2019 – Barbara Rust-Hackner (sag C-355/18), Christian Gmoser (sag C-356/18) og Bettina Plackner (sag C-357/18) mod Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich, og KL mod UNIQA Österreich Versicherungen AG, LK mod DONAU Versicherung AG Vienna Insurance Group, MJ mod Allianz Elementar Lebensversicherungs-Aktiengesellschaft, NI mod Allianz Elementar Lebensversicherungs-Aktiengesellschaft (sag C-479/18) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Salzburg, Bezirksgericht für Handelssachen Wien – Østrig)

(Forenede sager C-355/18 – C-357/18 og C-479/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – fri udveksling af tjenesteydelser – livsforsikring – direktiv 90/619/EØF, direktiv 92/96/EØF, direktiv 2002/83/EF og direktiv 2009/138/EF – opsigelsesret – ukorrekte oplysninger vedrørende betingelserne for udøvelse af opsigelsesretten – formkrav for opsigelseserklæringen – virkningerne på forsikringssselskabets forpligtelser – frist – udløb af opsigelsesretten – mulighed for opsigelse efter aftalens ophævelse – tilbagebetaling af aftalens tilbagekøbsværdi – tilbagebetaling af betalte præmier – ret til ordinære renter – forældelse)

(2020/C 68/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Salzburg, Bezirksgericht für Handelssachen Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Barbara Rust-Hackner (sag C-355/18), Christian Gmoser (sag C-356/18), Bettina Plackner (sag C-357/18) og KL, LK, MJ og NI (sag C-479/18)

Sagsøgte: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich (sag C-355/18 – C-357/18) og UNIQA Österreich Versicherungen AG, DONAU Versicherung AG Vienna Insurance Group, Allianz Elementar Lebensversicherungs-Aktiengesellschaft og Allianz Elementar Lebensversicherungs-Aktiengesellschaft (sag C-479/18)

Konklusion

1) Artikel 15, stk. 1, i Rådets andet direktiv 90/619/EØF af 8. november 1990 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den fri udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 79/267/EØF, som ændret ved Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992, sammenholdt med artikel 31 i Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv), artikel 35, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring, sammenholdt med dette direktivs artikel 36, stk. 1, og artikel 185, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), sammenholdt med dette direktivs artikel 186, stk. 1, skal fortolkes således, at fristen for at udøve retten til at opsiges en livsforsikringsaftale begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor forsikringstageren får meddelelse om, at aftalen er indgået, selv om de oplysninger, som forsikringssselskabet afgiver til denne forsikringstager

— undlader at præcisere, at den nationale lovgivning, som finder anvendelse på aftalen, ikke fastsætter noget formkrav for udøvelse af denne opsigelsesret, eller

— angiver formkrav, som i realiteten ikke er påkrævet i henhold til den nationale lovgivning, som finder anvendelse på denne aftale, eller i henhold til de aftalemæssige vilkår i nævnte aftale, for så vidt som en sådan angivelse ikke fratager forsikringstagerne deres mulighed for at udøve opsigelsesretten i det væsentlige på samme betingelser som dem, der havde været gældende, såfremt disse oplysninger havde været nøjagtige; det tilkommer de forelæggende retter – på grundlag af en samlet vurdering, bl.a. under hensyn til den nationale retlige sammenhæng og de faktiske omstændigheder i hovedsagerne – at efterprøve, om en fejl i de oplysninger, som er meddelt forsikringstageren, fratager vedkommende en sådan mulighed.

- 2) Artikel 15, stk. 1, i direktiv 90/619, som ændret ved direktiv 92/96, sammenholdt med artikel 31 i direktiv 92/96, skal fortolkes således, at fristen for udøvelse af opsigelsesretten ikke løber, såfremt forsikringsselskabet ikke har afgivet nogen oplysninger til forsikringstageren om vedkommendes opsigelsesret, eller såfremt forsikringsselskabet har afgivet oplysninger, som er så fejlagtige, at de fratager forsikringstageren muligheden for at udøve sin opsigelsesret i det væsentlige på samme betingelser som dem, der havde været gældende, såfremt disse oplysninger havde været nøjagtige, selv om forsikringstageren på anden måde har fået kendskab til, at der består en opsigelsesret.
- 3) Artikel 15, stk. 1, i direktiv 90/619, som ændret ved direktiv 92/96, sammenholdt med artikel 31 i direktiv 92/96, og artikel 35, stk. 1, i direktiv 2002/83, sammenholdt med dette direktivs artikel 36, stk. 1, skal fortolkes således, at forsikringstageren, når aftalen er ophævet, og alle forpligtelser i henhold til aftalen er opfyldt, herunder bl.a. forsikringsselskabets betaling af tilbagekøbsværdien, stadig kan udøve sin opsigelsesret, forudsat at den lovgivning, der finder anvendelse på aftalen, ikke regulerer retsvirkningerne af, at der ikke meddeles oplysninger vedrørende opsigelsesretten, eller at der afgives fejlagtige oplysninger.
- 4) Artikel 15, stk. 1, i direktiv 90/619, som ændret ved direktiv 92/96, artikel 35, stk. 1, i direktiv 2002/83 og artikel 185, stk. 1, i direktiv 2009/138 skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter forsikringsselskabet kun er forpligtet til at tilbagebetale en forsikringstager, der har udøvet sin opsigelsesret, tilbagekøbsværdien.
- 5) Artikel 15, stk. 1, i direktiv 90/619, som ændret ved direktiv 92/96, artikel 35, stk. 1, i direktiv 2002/83 og artikel 186, stk. 1, i direktiv 2009/138 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, som fastsætter en forældelsesfrist på tre år for at kunne gøre krav på ordinære renter i forbindelse med tilbagebetaling af betalte, men ikke skyldige beløb, som kræves af en forsikringstager, der har udøvet sin opsigelsesret, forudsat at fastsættelsen af en sådan frist ikke bringer effektiviteten af forsikringstagerens opsigelsesret i fare, hvilket det tilkommer den forelæggende ret i sag C-479/18 at efterprøve.

(¹) EUT C 294 af 20.8.2018.
EUT C 427 af 26.11.2018.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. december 2019 – Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA og Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P) mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato – Italien)

(Sag C-385/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – statsstøtte – begreb – kriseramt offentligt jernbaneselskab – støtteforanstaltninger – tildeling af finansiel bistand – formål – fortsættelse af det offentlige jernbaneselskabs aktiviteter – tildeling af og andel i kapitalen i denne offentlige virksomhed – overførsel til kapitalen i en anden offentlig virksomhed – kriteriet om private investorer – pligt til forudgående anmeldelse af ny støtte)

(2020/C 68/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA og Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Sagsøgt: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Procesdeltagere: Ferrovie dello Stato Italiane SpA, Gestione Commissariale per Le Ferrovie del Sud Est e Servizi Automobilistici Srl a socio unico og Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Konklusion

- 1) Artikel 107 TEUF skal, med forbehold for den efterprøvelse, som det påhviler den forelæggende ret at foretage, fortolkes således, at såvel tildelingen af et beløb til en offentlig virksomhed, der har alvorlige økonomiske vanskeligheder, som overførslen af hele den kapitalandel, som en medlemsstat ejer i denne virksomhed, til en anden offentlig virksomhed uden vederlag, men med en forpligtelse for sidstnævnte til at afhjælpe ubalancen i førstnævnte virksomheds egenkapital, kan kvalificeres som »statsstøtte« som omhandlet i artikel 107 TEUF.
- 2) EU-retten skal fortolkes således, at når foranstaltninger såsom tildelingen af et beløb til et en offentlig virksomhed, der har alvorlige økonomiske vanskeligheder, eller overførslen af hele den kapitalandel, som en medlemsstat ejer i denne virksomhed, til en anden offentlig virksomhed uden vederlag, men med en forpligtelse for sidstnævnte til at afhjælpe ubalancen i førstnævntes egenkapital, kvalificeres som »statsstøtte« i henhold til artikel 107 TEUF, påhviler det den forelæggende ret at drage alle de konsekvenser, der følger af, at denne støtte i strid med artikel 108, stk. 3, TEUF ikke er blevet anmeldt til Europa-Kommissionen og således skal anses for at være ulovlig.

(¹) EUT C 294 af 20.8.2018.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. december 2019 – Patrick Grégor Puppincq m.fl. mod Republikken Polen, Europa-Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og European Citizens' Initiative One of Us

(Sag C-418/18 P) (¹)

(Appel – regler for institutionerne – europæisk borgerinitiativ »One of Us« – Europa-Kommissionens meddelelse, som fastsætter dens konklusioner og begrundelsen for ikke at træffe de foranstaltninger, der anmodes om i borgerinitiativet)

(2020/C 68/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Patrick Grégor Puppincq, Filippo Vari, Josephine Quintavalle, Edith Frivaldszky, Jakub Baltroszewicz, Alicia Latorre Canizares og Manfred Liebner (ved solicitor R. Kiska og barrister P. Diamond)

De andre parter i appelsagen: European Citizens' Initiative One of Us, Europa-Kommissionen (ved H. Krämer, som befuldmægtiget), Republikken Polen, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Patrick Grégor Puppincq, Filippo Vari, Jakub Baltroszewicz, Manfred Liebner, Josephine Quintavalle, Edith Frivaldszky og Alicia Latorre Canizares bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 341 af 24.9.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. december 2019 – Bondora AS mod Carlos V. C. (sag C-453/18) og XY (sag C-494/18) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia no 11 de Vigo, Juzgado de Primera Instancia no 20 de Barcelona – Spanien)

(Forenede sager C-453/18 og C-494/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – europæisk betalingspåkravsprocedure – forordning (EF) nr. 1896/2006 – indgivelse af supplerende dokumenter til støtte for kravet – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13/EØF – kontrol, der skal foretages af den ret, for hvilken en anmodning om et europæisk betalingspåkrav er blevet indgivet)

(2020/C 68/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo, Juzgado de Primera Instancia n° 20 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bondora AS

Sagsøgte: Carlos V. C. (sag C-453/18) og XY (sag C-494/18)

Konklusion

Artikel 7, stk. 2, litra d) og e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure samt artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, som fortolket af Domstolen og sammenholdt med artikel 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at bestemmelserne gør det muligt for en »ret« i den nævnte forordnings forstand, ved hvilken der verserer en europæisk betalingspåkravsprocedure, at anmode fordringshaveren om supplerende oplysninger vedrørende de kontraktvilkår, som er blevet påberåbt til støtte for den pågældende fordring, med henblik på af egen drift at foretage en kontrol af, om disse kontraktvilkår eventuelt er urimelige, og følgelig således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter supplerende dokumenter, der indgives i dette øjemed, skal afvises.

⁽¹⁾ EUT C 381 af 22.10.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. december 2019 – KH mod Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-460/18 P) ⁽¹⁾

(Appel – personalesager – vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union – artikel 1d – artikel 17, stk. 1, i bilag VIII – efterladtepension – betingelser for tildeling – begrebet »længstlevende ægtefælle« efter en EU-tjenestemand – ægteskab og ægteskabslignende forhold – samlivsforhold – princippet om forbud mod forskelsbehandling – tilsvarende situation – foreligger ikke – betingelse om ægteskabets varighed – bekæmpelsen af svig – berettigelse)

(2020/C 68/08)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: HK (ved avocats S. Rodrigues og A. Champetier)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og B. Mongin, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer R. Meyer, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 3. maj 2018, HK mod Kommissionen (T-574/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:252), ophæves.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes i det af HK anlagte søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om afslag på at tildele ham efterladtepension og om erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, der angiveligt er lidt.
- 3) HK, Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med sagen i første instans og appelsagen.

(¹) EUT C 381 af 22.10.2018.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. december 2019 – AV og BU mod Comune di Bernareggio (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio de Stato – Italien)

(Sag C-465/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – etableringsfrihed – overdragelse af et apotek i forbindelse med en udbudsprocedure – national lovgivning – fortrinsret for ansatte på det overdragede apotek)

(2020/C 68/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio de Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AV og BU

Sagsøgt: Comune di Bernareggio

procesdeltager: CT

Konklusion

Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der indrømmer de ansatte på et kommunalt apotek en fortrinsret i tilfælde af overdragelse af dette apotek ved en udbudsprocedure.

(¹) EUT C 399 af 5.11.2018.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 19. december 2019 – Darie BV mod Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven – Nederlandene)

(Sag C-592/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – forordning (EU) nr. 528/2012 – artikel 3, stk. 1, litra a) og c) – Begrebet »biocidholdigt produkt« – begrebet »aktivstof« – bakterieholdigt produkt, der indeholder sorten »Bacillus Ferment« – påvirkning på anden vis end blot ved fysisk eller mekanisk påvirkning – indirekte påvirkning – virkningens varighed)

(2020/C 68/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Darie BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

Konklusion

- 1) Begrebet »biocidholdigt produkt« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter skal fortolkes således, at det omfatter midler, der består af en eller flere bakteriesorter, enzymer eller andre bestanddele, som på grund af deres specifikke virkemåde i princippet ikke har direkte virkning på de skadegørere, som de er bestemt til, men på fremkomsten eller opretholdelsen af skadegørernes naturlige miljø, for så vidt som disse produkter virker på anden vis end blot ved fysisk eller mekanisk påvirkning og udgør en integrerende del af en årsagskæde, hvis formål er at virke hæmmende på disse skadegørere.
- 2) Artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning nr. 528/2012 skal fortolkes således, at den omstændighed, at et produkt først skal anvendes på en overflade, der skal behandles, efter at de skadegørere på overfladen, som produktet er bestemt til, er fjernet, ikke har betydning for kvalificeringen af dette produkt som »biocidholdigt produkt« som omhandlet i denne bestemmelse.
- 3) Artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning nr. 528/2012 skal fortolkes således, at den frist, inden for hvilken et produkt virker, ikke har betydning for kvalificeringen af dette produkt som »biocidholdigt produkt« som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 436 af 3.12.2018.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 19. december 2019 – Amoena Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Det Forenede Kongerige)

(Sag C-677/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – den fælles toldtarif – tarifering – kombineret nomenklatur – pos. 6212 og 9021 – post mastektomi-brystholdere – gennemførelsesforordning (EU) 2017/1167 – gyldighed – begrebet »tilbehør« – loyalt samarbejde)

(2020/C 68/11)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Amoena Ltd

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Konklusion

Gennemgangen af de præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1167 af 26. juni 2017 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 21.1.2019.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 19. december 2019 – Amărăști Land Investment SRL mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara og Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Timiș – Rumænien)

(Sag C-707/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – det fælles merværdiafgiftssystem – direktiv 2006/112/EF – afgiftspligtige transaktioner – fradrag for indgående afgift – erhvervelse af fast ejendom, der ikke er indført i den nationale tingbog – udgifter, som en erhverver har afholdt i forbindelse med den første indførelse i den nævnte tingbog – anvendelse af specialiserede eksterne selskaber – formidling af en tjenesteydelse eller investeringsudgifter foretaget i forbindelse med en virksomhed)

(2020/C 68/12)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Timiș

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Amărăști Land Investment SRL

Sagsøgte: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara og Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș

Konklusion

- 1) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for, at parterne i en transaktion, der har til formål at overføre ejendomsretten til fast ejendom, aftaler, at erhververen helt eller delvist afholder udgifterne til de i lovgivningen fastsatte formaliteter, der er knyttet til denne transaktion, bl.a. dem, der vedrører den første indførelse af disse faste ejendomme i den nationale tingbog. Den blotte tilstedeværelse af en sådan klausul i et gensidigt bebyrdende tilsagn om salg af fast ejendom er ikke afgørende for spørgsmålet om, hvorvidt erhververen har ret til at fradrage momsen på afholdelsen af de udgifter, der vedrører den første indførelse af de omhandlede faste ejendomme i den nationale tingbog.
- 2) Direktiv 2006/112, særligt direktivets artikel 28, skal fortolkes således, at en afgiftspligtig erhverver, der, således som denne kontraktligt har forpligtet sig til over for sælgeren i forbindelse med et gensidigt bebyrdende tilsagn om salg af fast ejendom, der ikke er indført i den nationale tingbog, foretager de nødvendige tiltag for den første indførelse af den omhandlede faste ejendom i den nævnte tingbog ved at anvende tjenesteydelser, der leveres af afgiftspligtige tredjemænd, anses for personligt at have leveret de omhandlede tjenesteydelser til sælgeren som omhandlet i artikel 28, selv om aftaleparterne har aftalt, at salgsprisen på de nævnte faste ejendomme ikke omfatter modværdien af matrikeltransaktionerne.

(¹) EUT C 54 af 11.2.2019.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 19. december 2019 – RN mod Home Credit Slovakia a.s. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský súd v Trnave – Slovakiet)

(Sag C-290/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 2008/48/EF – forbrugerkreditaftaler – artikel 10, stk. 2 – oplysninger, der skal angives i kreditaftalen – de årlige omkostninger i procent – ingen præcis angivelse af denne procentsats – procentsats, der udtrykkes ved et interval gående fra 21,5% til 22,4%)

(2020/C 68/13)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Krajský súd v Trnave

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RN

Sagsøgt: Home Credit Slovakia a.s.

Konklusion

Artikel 10, stk. 2, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, som ændret ved Kommissionens direktiv 2011/90/EU af 14. november 2011, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for, at de årlige omkostninger i procent i en forbrugerkreditaftale ikke udtrykkes ved en enhedssats, men ved et interval, der henviser til en minimumssats og en maksimumssats.

(¹) EUT C 213 af 24.6.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. december 2019 – straffesag mod Oriol Junqueras Vies (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo – Spanien)

(Sag C-502/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – fremskyndet procedure – regler for institutionerne – unionsborger, som vælges til Europa-Parlamentet, mens den pågældende er varetægtsfængslet i forbindelse med en straffesag – artikel 14 TEU – begrebet »medlem af Europa-Parlamentet« – artikel 343 TEUF – immuniteter, som er nødvendige for udførelsen af Unionens opgave – protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter – artikel 9 – immuniteter, som Europa-Parlamentets medlemmer nyder godt af – rejseimmunitet – immuniteter under sessioner – det personelle, tidsmæssige og materielle anvendelsesområde for disse forskellige immuniteter – Europa-Parlamentets ophævelse af immunitet – en national domstols anmodning om ophævelse af immunitet – akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet – artikel 5 – mandat – artikel 8 – valgprocedure – artikel 12 – prøvelse af valget af medlemmerne af Europa-Parlamentet efter den officielle bekendtgørelse af valgresultaterne – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 39, stk. 2 – valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet ved almindelige direkte, frie og hemmelige valg – valgbarhedsret)

(2020/C 68/14)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Part i straffesagen

Oriol Junqueras Vies

Procesdeltagere: Ministerio Fiscal, Abogacía del Estad og Partido político VOX

Konklusion

Artikel 9 i protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter skal fortolkes som følger:

- En person, der officielt er blevet erklæret valgt til Europa-Parlamentet, mens den pågældende var varetægtsfængslet i forbindelse med en sag om alvorlige strafbare handlinger, men som efter en sådan erklæring om valg ikke har fået tilladelse til at opfylde visse krav, som er fastsat i national ret, og til at rejse til Europa-Parlamentet for at deltage i dettes første session, skal anses for at nyde immunitet i henhold til denne artikels stk. 2.

- Denne immunitet indebærer, at varetægtsfængslingen af den pågældende person skal ophæves med henblik på at gøre det muligt for denne person at rejse til Europa-Parlamentet og dér opfylde de krævede formaliteter. Såfremt den kompetente nationale ret imidlertid finder, at varetægtsfængslingen skal opretholdes, efter at denne person har opnået status som medlem af Europa-Parlamentet, skal den hurtigst muligt anmode Europa-Parlamentet om at ophæve denne immunitet på grundlag af samme protokols artikel 9, stk. 3.

(¹) EUT C 328 af 30.9.2019.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 4. december 2019 – Republikken Polen mod PGNiG Supply & Trading GmbH og Europa-Kommissionen

(Sag C-181/18 P) (¹)

(Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – annullationssøgsmål – artikel 263, stk. 4, TEUF – formaliteten – afgørelse, der hverken vedrører appellanten umiddelbart eller individuelt – regelfastsættende retsakt – foreligger ikke – artikel 130 i Rettens procesreglement – bedømmelse af anbringenderne vedrørende realiteten – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – ret til en effektiv domstolsbeskyttelse og til en retfærdig rettergang – kontradiktionsprincippet – åbenbart, at appellen skal afvises)

(2020/C 68/15)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: PGNiG Supply & Trading GmbH (ved advokat M. Jeżewski) og Europa-Kommissionen (ved O. Beynet og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Intervenant: Forbundsrepublikken Tyskland (først ved T. Henze og R. Kanitz, derefter ved R. Kanitz, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen afvises.
- 2) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 152 af 30.4.2018.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 18. december 2019 – Hochtief AG mod Fővárosi Törvényszék (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Székesfehérvári Törvényszék – Ungarn)

(Sag C-362/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – offentlige kontrakter – klageprocedure – direktiv 89/665/EØF – direktiv 92/13/EØF – ret til en effektiv domstolsbeskyttelse – effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet – søgsmål med påstand om fornyet prøvelse af retsafgørelser, der tilsidesætter EU-retten – medlemsstaternes ansvar for nationale retsinstansers tilsidesættelse af EU-retten – vurdering af det erstatningsberettigede tab)

(2020/C 68/16)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Székesfehérvári Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hochtief AG

Sagsøgt: Fővárosi Törvényszék

Konklusion

- 1) En medlemsstats erstatningsansvar for en afgørelse truffet af en national ret i sidste instans, der tilsidesætter en EU-retlig bestemmelse, er underlagt de betingelser, som Domstolen har fastlagt i bl.a. præmis 51 i dom af 30. september 2003, Köbler (C-224/01, EU:C:2003:513), uden at det af denne grund er udelukket, at denne stat kan ifalde ansvar efter mindre restriktive betingelser i henhold til national ret. Dette ansvar er ikke udelukket som følge af, at denne afgørelse har opnået retskraft. Som led i gennemførelsen af dette ansvar tilkommer det den nationale retsinstans, der skal træffe afgørelse om en påstand om erstatning, under hensyn til alle de forhold, der kendetegner den pågældende situation, at vurdere, om den nationale ret, der traf afgørelse i sidste instans, begik en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af EU-retten ved åbenbart at tilsidesætte gældende EU-ret, herunder Domstolens relevante praksis. EU-retten er til gengæld til hinder for en national bestemmelse, som i et sådant tilfælde generelt udelukker de omkostninger, som en part er påført ved den skadevoldende afgørelse fra den nationale retsinstans, fra tab, der kan være genstand for erstatning.
- 2) EU-retten, navnlig Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007, og Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, som ændret ved direktiv 2007/66, samt ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der ikke tillader fornyet prøvelse af en retskraftig dom, som er afsagt af en retsinstans i denne medlemsstat, der traf afgørelse i et søgsmål med påstand om annullation af en akt fra en ordregivende myndighed, uden at den behandlede et spørgsmål, der havde været undersøgt i en tidligere dom fra Domstolen afsagt som svar på en anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet som led i en anden sag. Såfremt de gældende nationale procesregler indebærer en mulighed for den nationale ret for at genoptage en retskraftig dom med henblik på at bringe situationen i overensstemmelse med en endelig, tidligere national retsafgørelse, som den retsinstans, der afsagde denne dom, og parterne i den sag, der lå til grund herfor, allerede havde kendskab til, skal denne mulighed i overensstemmelse med ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet gælde på de samme betingelser for at bringe situationen i overensstemmelse med EU-retten som fortolket ved en tidligere dom afsagt af Domstolen.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 3.9.2018.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 11. december 2019 – María Pilar Bueno Ruiz, Zurich Insurance PL og Sucursal de España mod Irene Conte Sánchez (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial Sección no 4 de Zaragoza – Spanien)

(Sag C-431/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – ansvarsforsikring for motorkøretøjer – direktiv 2009/103/EF – artikel 3, stk. 1 – begrebet »[færdsel med] køretøjer« – udslip af olie og andre væsker fra et motorkøretøj – skader)

(2020/C 68/17)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial Sección nº 4 de Zaragoza

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: María Pilar Bueno Ruiz, Zurich Insurance PL og Sucursal de España

Sagsøgt: Irene Conte Sánchez

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse skal fortolkes således, at begrebet »[færdsel med] køretøjer«, som omhandlet i denne bestemmelse, omfatter en situation, hvor et motorkøretøj, der har foretaget manøvrer og/eller har været parkeret på en privat parkeringsplads i overensstemmelse med sin funktion som transportmiddel, bliver involveret i en ulykke, der indtræffer på denne parkeringsplads.

⁽¹⁾ EUT C 373 af 15.10.2018.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 17. december 2019 – Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-568/18 P) ⁽¹⁾

(Appel – aktindsigt i institutionernes dokumenter – forordning (EF) nr. 1049/2001 – artikel 4, stk. 2, første led – undtagelser til retten til aktindsigt – beskyttelse af en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser – forordning (EF) nr. 1367/2006 – artikel 6, stk. 1 – anvendelse af undtagelser for så vidt angår anmodninger om adgang til miljøoplysninger – dokumenter udarbejdet af Europa-Kommissionen inden for rammerne af ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – afslag på aktindsigt – efterfølgende fremsendelse af de ønskede dokumenter – artikel 149 i Domstolens procesreglement – søgsmålsinteresse ophørt – uforholdent at træffe afgørelse)

(2020/C 68/18)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (ved Rechtsanwältin S. Altenschmidt og D. Jacob)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved H. Krämer og F. Clotuche-Duvieusart, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i appelsagen.
- 2) Europa-Kommissionen betaler de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med denne appelsag.

(¹) EUT C 16 af 14.1.2019.

**Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 17. december 2019 – Gabriele Di Girolamo mod Ministero della Giustizia
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di L'Aquila – Italien)**

(Sag C-618/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – tidsbegrænset ansættelse – rammeaftalen, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – begrebet »person med tidsbegrænset ansættelse« – fredsdommere – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – åbenbart afvisningsgrundlag)

(2020/C 68/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di pace di L'Aquila

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gabriele Di Girolamo

Sagsøgt: Ministero della Giustizia

Procesdeltager: Unione Nazionale Giudici di Pace (Unagipa)

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel forelæggelse indgivet af Giudice di pace di L'Aquila (fredsdommeren i Aquila, Italien), ved afgørelse af 19. september 2018, afvises.

(¹) EUT C 25 af 21.1.2019.

**Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 19. december 2019 – NE mod Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesverwaltungsgericht Steiermark – Østrig)**

(Sag C-645/18) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – fri udveksling af tjenesteydelser –
udstationering af arbejdstagere – artikel 56 TEUF – direktiv 2014/67/EU – artikel 9 og 20 – anmeldelse af
arbejdstagere – opbevaring af lønbilag – sanktioner – proportionalitet – bøder med et forud fastsat
minimumsbeløb – kumulation – intet loft – sagsomkostninger)*

(2020/C 68/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NE

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Procesdeltager: Finanzpolizei

Konklusion

Artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked («IMI-forordningen») skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, som i tilfælde af overtrædelser af arbejdsretlige forpligtelser vedrørende anmeldelse af arbejdstagere og opbevaring af lønbilag fastsætter meget store bøder,

— som ikke kan være mindre end et forud fastsat beløb,

— som idømmes kumulativt pr. berørt arbejdstager og uden et loft og

— hvortil lægges et bidrag til sagsomkostningerne på 20 % heraf i tilfælde af afslag på en klage over bødeførelsen.

⁽¹⁾ EUT C 122 af 1.4.2019.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 19. december 2019 – OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (OPS Újpest Kft.) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-741/18 P) ⁽¹⁾

(Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – statsstøtte – støtte gennemført af Ungarn til fordel for virksomheder, der ansætter handicappede arbejdstagere – annullationssøgsmål – angiveligt vedtagne afgørelser om ikke at fremsætte indsigelser – søgsmålsfrist – begyndelsestidspunkt – kendskab til, at den anfægtede retsakt foreligger – anmodning om oversættelse af den anfægtede retsakt – rimelig frist – iværksat for sent – afvisning i første instans – bedømmelse af de faktiske omstændigheder – åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2020/C 68/21)

Processprog: ungarsk

Parter

Appellant: OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (OPS Újpest Kft.) (ved ügyvéd L. Szabó)

Den anden part i appellsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka og C. Georgieva-Kecsmar, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet.
- 2) OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (OPS Újpest Kft.) bærer sine egne sagsomkostninger og betaler Europa-Kommissionens sagsomkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 25.3.2019.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 19. december 2019 – Lux-Rehab Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Lux-Rehab Non-Profit Kft.) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-747/18 P) ⁽¹⁾

(Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – statsstøtte – støtte gennemført af Ungarn til fordel for virksomheder, der ansætter handicappede arbejdstagere – annullationssøgsmål – angiveligt vedtagne afgørelser om ikke at fremsætte indsigelser – manglende søgsmålskompetence – person, der ikke er individuelt berørt – søgsmål, der ikke er anlagt med henblik på at sikre de processuelle rettigheder – afvisning i første instans – appel åbenbart ugrundet)

(2020/C 68/22)

Processprog: ungarsk

Parter

Appellant: Lux-Rehab Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Lux-Rehab Non-Profit Kft.) (ved ügyvéd L. Szabó)

Den anden part i appellsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka og C. Georgieva-Kecsmar, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes som åbenbart ugrundet.
- 2) Lux-Rehab Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Lux-Rehab Non-Profit Kft.) bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 112 af 25.3.2019.

Domstolens kendelse (Syvende) af 19. december 2019 – Motex Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Motex Kft.) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-748/18 P) (¹)

(Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – statsstøtte – støtte gennemført af Ungarn til fordel for virksomheder, der ansætter handicappede arbejdstagere – annullationssøgsmål – angiveligt vedtagne afgørelser om ikke at fremsætte indsigelser – manglende søgsmålskompetence – person, der ikke er individuelt berørt – søgsmål, der ikke er anlagt med henblik på at sikre de processuelle rettigheder – afvisning i første instans – appel åbenbart ugrundet)

(2020/C 68/23)

Processprog: ungarsk

Parter

Appellant: Motex Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Motex Kft.) (ved ügyvéd L. Szabó)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka og C. Georgieva-Kecsmar, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes som åbenbart ugrundet.
- 2) Motex Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Motex Kft.) bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 112 af 25.3.2019.

Domstolens kendelse (Syvende) af 19. december 2019 – M-Sanz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (M-Sanz Kft.) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-757/18 P) ⁽¹⁾

(Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – statsstøtte – støtte gennemført af Ungarn til fordel for virksomheder, der ansætter handicappede arbejdstagere – annullationssøgsmål – angiveligt vedtagne afgørelser om ikke at fremsætte indsigelser – manglende søgsmålskompetence – person, der ikke er individuelt berørt – søgsmål, der ikke er anlagt med henblik på at sikre de processuelle rettigheder – afvisning i første instans – appel åbenbart ugrundet)

(2020/C 68/24)

Processprog: ungarsk

Parter

Appellant: M-Sanz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (M-Sanz Kft.) (ved ügyvéd L. Ravasz)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka og C. Georgieva-Kecsmar, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes som åbenbart ugrundet.
- 2) M-Sanz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (M-Sanz Kft.) bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 29.4.2019.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 12. december 2019 – Vans, Inc. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Deichmann SE

(Forenede sager C-123/19 P og C-125/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af indsigelsen – appelsager, der har mistet deres genstand – uforment at træffe afgørelse – sagsomkostninger)

(2020/C 68/25)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Vans, Inc. (ved Rechtsanwälte M. Hirsch og M. Metzner)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder, som befuldmægtiget) og Deichmann SE (ved Rechtsanwältin C. Onken)

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i appelsagerne.

- 2) Vans, Inc., Deichmann SE og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 220 af 1.7.2019.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 19. december 2019 – EX EX (sag C-140/19 og sag C-141/19), OK (sag C-492/19), PL (sag C-493/19), QM (sag C-494/19) mod Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesverwaltungsgericht Steiermark – Østrig)

(Forenede sager C-140/19, C-141/19 og C-492/19 - C-494/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement – fri udveksling af tjenesteydelser – udstationering af arbejdstagere – artikel 56 TEUF – direktiv 2014/67/EU – artikel 9 og 20 – anmeldelse af arbejdstagere – opbevaring af lønbilag – sanktioner – proportionalitet – bøder med et forud fastsat minimumsbeløb – kumulation – intet loft – sagsomkostninger – åbenbart afvisningsgrundlag)

(2020/C 68/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EX EX (C-140/19 og C-141/19), OK (C-492/19), PL (C-493/19) og QM (C-494/19)

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Procesdeltager: Finanzpolizei

Konklusion

Artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked («IMI-forordningen») skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, som i tilfælde af overtrædelser af arbejdsretlige forpligtelser vedrørende anmeldelse af arbejdstagere og opbevaring af lønbilag fastsætter meget store bøder,

- som ikke kan være mindre end et forud fastsat beløb,
- som idømmes kumulativt pr. berørt arbejdstager og uden et loft og
- hvortil lægges et bidrag til sagsomkostningerne på 20 % heraf i tilfælde af afslag på en klage over bødef afgørelsen.

(¹) EUT C 187 af 3.6.2019.
EUT C 328 af 30.9.2019.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 19. november 2019 – INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d. m.fl. mod LJUBLJANSKA BANKA d.d. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Trgovački sud u Zagrebu – Kroatien)

(Sag C-200/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – samarbejde om civile retlige spørgsmål – forordning (EU) nr. 1215/2012 – retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civile og handelsretlige område – artikel 7, nr. 1, litra a) – specielle kompetenceregler i sager om kontraktforhold – begrebet »sager om kontraktforhold« – økonomiske forpligtelser, der i henhold til den nationale lov påhviler medejere af en ejendom – søgsmål med henblik på fuldbyrdelse af disse forpligtelser)

(2020/C 68/27)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Trgovački sud u Zagrebu

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d., CROATIA osiguranje d.d., REPUBLIKA HRVATSKA, Croatia Airlines d.d., GRAD ZAGREB, HRVATSKA ELEKTROPRIVREDA d.d., HRVATSKE ŠUME d.o.o., KAPITAL d.o.o. u stečaju under konkurs, PETROKEMIJA d.d., Đuro Đaković Holding d.d., ENERGOINVEST d.d., TELENERG d.o.o., ENERGOCONTROL d.o.o., UDRUGA POSLODAVACA U ZDRAVSTVU, HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, ZAGREPCANKA-POSLOVNI OBJEKTI d.d., BRODOGRADILIŠTE VIKTOR LENAC d.d., INOVINE d.d., MARAT INŽENJERING d.o.o., GOYA-COMPANY d.o.o., METROPOLIS PLAN d.o.o., Dalekovod d.d., INFRATERRA d.o.o., Citat d.o.o., STAROSTA d.o.o., METALKA METALCOM d.o.o., I.Š., B.C., Z.N., D.G., M.R. og A.T.

Sagsøgt: LJUBLJANSKA BANKA d.d.

Konklusion

- 1) Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civile og handelsretlige område skal fortolkes således, at en tvist om manglende opfyldelse af økonomiske forpligtelser, der i henhold til den nationale lov påhviler medejere af en ejendom, skal anses for at være omfattet af begrebet »sager om kontraktforhold« som omhandlet i denne forordnings artikel 7, nr. 1), litra a).
- 2) Artikel 7, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at en tvist som den i hovedsagen omhandlede, angående en forpligtelse, der skyldes, at et selskab ejer erhvervslokaler, hvor det udfører virksomhed, ikke udgør en sag vedrørende »driften af en filial, et agentur eller en anden virksomhed« som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 164 af 13.5.2019.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 17. december 2019 – B & L Elektrogeräte GmbH mod GC (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Straubing – Tyskland) – B & L Elektrogeräte GmbH mod GC

(Sag C-465/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 2011/83/EU – Artikel 2, nr. 8), litra c), og nr. 9) – aftale indgået uden for fast forretningssted – begrebet »fast forretningssted« – aftale indgået på en stand på en handelsmesse umiddelbart efter, at den erhvervsdrivende har kontaktet forbrugeren, der befandt sig på et fællesareal på messen)

(2020/C 68/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Straubing

Parter i hovedsagen

Sagsøger: B & L Elektrogeräte GmbH

Sagsøgt: GC

Konklusion

Artikel 2, nr. 8), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, sammenholdt med nærværende direktivs artikel 2, nr. 9), skal fortolkes således, at en aftale, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger på en stand, der er drevet af en erhvervsdrivende i forbindelse med en handelsmesse, umiddelbart efter at den erhvervsdrivende har kontaktet forbrugeren, som befandt sig på den fælles gang til de forskellige stande, der var opstillet i en udstillingshal på en messe, er en »aftale indgået uden for fast forretningssted« som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 348 af 14.10.2019

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 11. december 2019 – Ville de Verviers mod J (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Liège – Belgien)

(Sag C-483/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – socialpolitik – direktiv 1999/70/EF – rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 2 – rammeaftalens anvendelsesområde – medlemsstaternes mulighed for at udelukke erhvervsmæssig grunduddannelse og lærlingeuddannelse samt ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold, der er indgået i forbindelse med særlige offentlige eller offentligt støttede programmer med henblik på uddannelse, integration og omskoling – konsekvenser)

(2020/C 68/29)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour du travail de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ville de Verviers

Sagsøgt: J

Konklusion

§ 2, stk. 2, litra b), i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en national lovgiver, som, i overensstemmelse med den mulighed, som han er tillagt i denne bestemmelse, har udelukket en vis kategori af kontrakter fra anvendelsesområdet for den nationale lovgivning til gennemførelse af direktiv 1999/70 og rammeaftalen, fritages for at vedtage nationale foranstaltninger, der kan sikre de arbejdstagere, der henhører under denne kategori af kontrakter, en overholdelse af de formål, der forfølges med rammeaftalen.

(¹) EUT C 288 af 26.8.2019.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Apelativen sad Varna (Bulgarien) den 19. november 2019 – straffesag mod DR

(Sag C-845/19)

(2020/C 68/30)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Apelativen sad Varna

Tiltalt i straffesagen

DR

Præjudicielle spørgsmål

1. Finder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT 2014, L 127, s. 39, berigtiget i EUT 2014, L 138, s. 114) og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anvendelse på et strafbart forhold, som består i besiddelse af euforiserende stoffer med henblik på distribution, som er begået af en bulgarsk statsborger på Republikken Bulgariens område, når det eventuelle økonomiske udbytte også blev realiseret i Republikken Bulgarien og befinder sig der?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvad forstås ved begrebet »økonomisk fordel, der direkte eller indirekte stammer fra en strafbar handling« som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 1, og kan et pengebeløb, som blev sikret og beslaglagt i den lejlighed, der bebos af den dømte person og dennes familie, og i den personbil, der blev ført af den dømte person, udgøre et sådant udbytte?
3. Skal direktivets artikel 2 fortolkes således, at den er til hinder for en ordning som den i artikel 53, stk. 2, i Republikken Bulgariens straffelov, som ikke fastsætter konfiskation af en »økonomisk fordel, der direkte eller indirekte stammer fra en strafbar handling«?

4. Skal artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som den i Republikken Bulgariens NPK's artikel 306, stk. 1, nr. 1, som åbner mulighed for at konfiskere et pengebeløb, hvorom det hævdes, at det tilhører en anden person end gerningsmanden, uden at denne tredje person har mulighed for at deltage i retssagen som procesdeltager og opnå direkte adgang til domstolene?

Appel iværksat den 21. november 2019 af FVE Holýšov I s. r. o. m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 20. september 2019 i sag T-217/17, FVE Holýšov I s. r. o. m.fl. Kommissionen

(Sag C-850/19 P)

(2020/C 68/31)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: FVE Holýšov I s. r. o., FVE Stříbro s. r. o., FVE Úsilné s. r. o., FVE Mozolov s. r. o., FVE Osečná s. r. o., Solarpark Rybníček s. r. o., FVE Kněžmost s. r. o., Hutira FVE - Omice a.s., Exit 90 SPV s.r.o., Onyx Energy s.r.o., Onyx Energy projekt II s.r.o., Photon SPV 1 s.r.o., Photon SPV 3 s.r.o., Photon SPV 4 s.r.o., Photon SPV 6 s.r.o., Photon SPV 8 s.r.o., Photon SPV 10 s.r.o., Photon SPV 11 s.r.o., Antaris GmbH, Michael Göde, NGL Business Europe Ltd, NIG NV, GIHG Ltd, Radiance Energy Holding Sàrl, ICW Europe Investments Ltd, Photovoltaik Knopf Betriebs-GmbH, Voltaic Network GmbH og WA Investments-Europa Nova Ltd (ved Rechtsanwältin A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes og T. Herbold)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Spanien, Republikken Cypern og Den Slovenske Republik.

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Sagsøgernes påstand vedrørende Kommissionens afgørelse C(2016) 7827 final af 28. november, Statsstøtte SA.40171 (2015/NN) om fremme af fremstilling af elektricitet fra vedvarende energikilder, hvoraf der er offentliggjort et resumé i Den Europæiske Unions Tidende ⁽¹⁾ eller subsidiært
- sagen hjemvises til Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen vedrører (i) begrebet »statsstøtte« i privatfinansierede ordninger for vedvarende energi, (ii) pålideligheden af appelindstævntes afgørelser i forhold til EU-borgere, (iii) beskyttelse af deres berettigede forventninger i forhold til appelindstævntes kursskift, og (iv) grænserne for appelindstævntes misbrug af sine beføjelser. Appellanten har støttet sig på otte appelanbringender.

Første appelanbringende: Rettens konklusion om, at appelindstævntes skrivelse af juli 2004 til de relevante industrisammenslutninger ikke udgør en bindende afgørelse, (a) udgør en fejlagtig fortolkning af og en tilsidesættelse af Domstolens praksis vedrørende spørgsmålet, hvad der udgør en afgørelse, og (b) blev vedtaget, idet der herved blev begået rettergangsfejl, som krænkede appellanternes interesser.

Andet appelanbringende: Appellanterne har gjort gældende, at appelindstævnte var bundet af en afgørelse om, at der ikke foreligger støtte, som den vedtog i 2006 (»2006-afgørelsen«). Rettens konklusion om, at et sådant anbringende ikke kunne antages til realitetsbehandling, fordi (i) appellanterne »ikke foretog en præcis identifikation af denne afgørelse«, og (ii) at anbringendet først var blevet fremsat i replikken, er i strid med (a) Rettens praksis om, hvornår der foreligger en afgørelse, og (b) er i strid med procedureregler.

Tredje appelanbringende: Rettens afvisning af, at appellanterne havde berettigede forventninger om, at appelindstævnte ville opretholde sin 2004-afgørelse, sin 2006-afgørelse og sin adfærd fra 2004 indtil den anfægtede afgørelse fra 2016, er retsstridig. For det første ses der med denne afvisning bort fra sagens omstændigheder, selv om de er ubestridt, og afvisningen er i strid med Rettens praksis om kravene til berettigede forventninger. For det andet er denne afvisning støttet på procedureovertrædelser.

Fjerde appelanbringende: Rettens konklusion (i præmis 86-127) om, at den oprindelige tilskyndelsesordning udgør statsstøtte, udgør en fejlagtig forståelse af begrebet »statsstøtte« I henhold til Rettens praksis omfattede den oprindelige tilskyndelsesordning ikke statsmidler, hvilket gælder uanset, om stigningen i energipriser for alternativ energi udgjorde en »afgift«. Endvidere gælder, at selv om det antages, at en »afgift« er af afgørende betydning (quod non), er Rettens konklusion om, at der foreligger en »afgift«, i strid med EU-retten og er støttet på procedureovertrædelser.

Femte appelanbringende: Med deres fjerde anbringende gjorde appellanterne for Retten gældende, at appelindstævnte fastsatte for strenge krav i sin vurdering af, om de pågældende foranstaltninger var i overensstemmelse med det indre marked. Retten forkastede (i præmis 130-136) dette anbringende, idet den fandt, at det relevante krav til en »kontrolmekanisme« ikke var blevet »pålagt« af appelindstævnte, og at dette var i overensstemmelse med EF-retningslinjerne fra 2008 for statsstøtte til miljøbeskyttelse ^(?). Dette er i strid med EU-retten.

Sjette appelanbringende: Med deres femte anbringendes første del fastholdt appellanterne, at den anfægtede afgørelse var støttet på faktiske fejl. Med deres syvende anbringende fastholdt appellanterne, at den anfægtede afgørelse var støttet på et åbenbart urigtigt skøn. Retten forkastede (i præmis 139 og 166) begge disse anbringender. Dette blev støttet på rettergangsfejl, som krænker appellanternes interesser. For det første tog Retten ved sin forkastelse af det femte anbringendes første led ikke stilling til dets indhold som følge af Rettens fejlagtige fortolkning af dette anbringende. Det afspejlede heller ikke anbringendets indhold, som det fulgte af replikken. For det andet afspejlede Rettens forkastelse af det syvende anbringende ikke indholdet af dette anbringende, som det fulgte af replikken.

Syvende appelanbringende: Appellanterne har fastholdt, at Rettens forkastelse af deres femte anbringendes andet led vedrørende appelindstævnets tilsidesættelse af procedureregler er i strid med EU-retten.

Ottende appelanbringende: Appellanterne har fastholdt, at Rettens forkastelse af deres sjette anbringende vedrørende appelindstævnets urigtige bedømmelse af forhold, der ikke henhører under statsstøttereglerne, og appelindstævnets tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1, TEU, er i strid med EU-retten.

⁽¹⁾ EUT 2017, C 69, s. 2.

⁽²⁾ EUT 2008, C 82, s. 1.

Appel iværksat den 19. november 2019 af DK til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 10. september 2019 i sag T-217/18, DK mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag C-851/19 P)

(2020/C 68/32)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: DK (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Den anden part i appelsagen: Tjenesten for EU's optræden udadtil (EU-Udenrigstjenesten)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse af dom af 10. september 2019 i sag DK mod EU-Udenrigstjenesten.
- Annullation af afgørelsen af 23. maj 2017 om at pålægge sagsøgeren en disciplinær sanktion.
- EU-Udenrigstjenesten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har nedlagt påstand om ophævelse af dommen af 10. september 2019 (T-217/18), hvorved Retten frifandt sagsøgte i det af sagsøgeren anlagte annullationssøgsmål og pålagde sagsøgeren at betale sagsomkostningerne.

Appellanten har herved gjort et enkelt anbringende gældende om en retlig fejl (præmis 28-53 i den appellerede dom), for så vidt som Retten fortolkede artikel 10, litra b), i bilag IX til vedtægten således, at den tillader en hensyntagen til et allerede erstattet tab med henblik på at begrunde en skærpelse af den sanktion, som pålægges tjenestemanden, i forhold til den sanktion, der anbefales af disciplinærrådet.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 21. november 2019 – straffesag mod Ivan Gavanzov

(Sag C-852/19)

(2020/C 68/33)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Tiltalt i straffesagen

Ivan Gavanzov

Præjudicielle spørgsmål

Er en national ordning, der ikke indeholder retsmidler mod udstedelsen af en europæisk efterforskningskendelse om foretagelse af ransagning i bolig- og forretningslokaler samt beslaglæggelse af visse genstande og afhøring af et vidne, forenelig med artikel 14, stk. 1-4, artikel 1, stk. 4, og 18. og 22. betragtning til direktiv 2014/41⁽¹⁾, samt chartrets artikel 47 og 7, sammenholdt med EMRK's artikel 13 og 8?

Kan der under disse omstændigheder udstedes en europæisk efterforskningskendelse?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3.4.2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT 2014, L 130, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Apelativen sad Varna (Bulgarien) den 26. november 2019 – straffesag mod TS**(Sag C-863/19)**

(2020/C 68/34)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Apelativen sad Varna

Tiltalt i straffesagen

TS

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT 2014, L 127, s. 39, berigtiget i EUT 2014, L 138, s. 114) og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anvendelse på et strafbart forhold, som består i besiddelse af euforiserende stoffer med henblik på distribution, som er begået af en bulgarsk statsborger på Republikken Bulgariens område, når det eventuelle økonomiske udbytte også blev realiseret i Republikken Bulgarien og befinder sig der?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvad forstås ved begrebet »økonomisk fordel, der direkte eller indirekte stammer fra en strafbar handling« som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 1, og kan et pengebeløb, som blev sikret og beslaglagt i den lejlighed, der bebos af den dømte person og dennes familie, og i den personbil, der blev ført af den dømte person, udgøre et sådant udbytte?
- 3) Skal direktivets artikel 2 fortolkes således, at den er til hinder for en ordning som den i artikel 53, stk. 2, i Republikken Bulgariens straffelov, som ikke fastsætter konfiskation af en »økonomisk fordel, der direkte eller indirekte stammer fra en strafbar handling«?
- 4) Skal artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som den i Republikken Bulgariens NPK's artikel 306, stk. 1, nr. 1, som åbner mulighed for at konfiskere et pengebeløb, hvorom det hævdes, at det tilhører en anden person end gerningsmanden, uden at denne tredje person har mulighed for at deltage i retssagen som procesdeltager og opnå direkte adgang til domstolene?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 26. november 2019 – NH mod Deutsche Lufthansa AG**(Sag C-864/19)**

(2020/C 68/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NH

Sagsøgt: Deutsche Lufthansa AG

Ved kendelse afsagt af Domstolens præsident den 9. januar 2020 blev sagen slettet fra Domstolens register.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský soud v Brně (Den Tjekkiske Republik) den 4. december 2019 –
Tesco Stores ČR a.s. mod. Ministerstvo zemědělství**

(Sag C-881/19)

(2020/C 68/36)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Krajský soud v Brně

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tesco Stores ČR a.s.

Sagsøgt: Ministerstvo zemědělství

Præjudicielt spørgsmål

Skal den regel, der er fastsat i punkt 2, litra a), i bilag VII, del E, til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 ⁽¹⁾ af 25. oktober 2011 om fødevarerinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004, fortolkes således, at for så vidt angår en fødevarer, der er bestemt for forbrugere i Tjekkiet, må en sammensat ingrediens, som er opregnet i punkt 2, litra c), i bilag I, del A, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/36/EF ⁽²⁾ af 23. juni 2000 om kakao- og chokoladearter bestemt til konsum, kun anføres blandt produktets ingredienser uden en præcis angivelse af dens sammensætning, hvis denne sammensatte ingrediens mærkes præcist i overensstemmelse med den tjekkiske sprogversion af bilag I til direktiv 2000/36/EF?

⁽¹⁾ EUT 2011, L 304, s. 18.

⁽²⁾ EFT 2000, L 197, s. 19.

Appel iværksat den 19. december 2019 af European Federation of Public Service Unions (EPSU) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 24. oktober 2019 i sag T-310/18, EPSU og Goudriaan mod Kommissionen

(Sag C-928/19 P)

(2020/C 68/37)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (ved solicitor R. Arthur og barrister K. Apps)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Jan Willem Goudriaan

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Appellen antages til realitetsbehandling.
- Den appellerede dom ophæves.
- Kommissionens afgørelse af 6. marts 2018 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellantens omkostninger såvel i forbindelse med appelsagen som i forbindelse med sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at appellen skal antages til realitetsbehandling, eftersom Retten begik en retlig fejl.

Første anbringende: Direktiver vedtaget ved afgørelse truffet af Rådet i henhold til artikel 155, stk. 2, TEUF har lovgivningsmæssig karakter

Retten begik en fejl, da den fastslog, at der i henhold til proceduren i artikel 154 TEUF og 155 TEUF ikke kan vedtages retsakter, som har lovgivningsmæssig karakter.

- a. Ifølge retspraksis har foranstaltninger, der vedtages i medfør af den anden procedure samme følger som andre direktiver.
- b. Lissabontraktaten har hverken indskrænket arbejdsmarkedsparternes rolle eller ændret arten af de foranstaltninger, som vedtages i henhold til den anden procedure.
- c. Foranstaltninger, der vedtages ved et direktiv i form af en afgørelse truffet af Rådet, har fortsat lovgivningsmæssig karakter.
- d. Foranstaltninger, der vedtages ved et direktiv i form af en afgørelse truffet af Rådet, udgør lovgivningsmæssige retsakter.
- e. Subsidiært og i tilfælde af, at direktiver vedtaget i form af en afgørelse truffet af Rådet, ikke anses for at være lovgivningsmæssige retsakter (hvilket bestrides):
 - i. De er en form for *lex specialis*, der snarere har lovgivningsmæssig karakter end gennemførelsesmæssig.
 - ii. De kan have samme retsvirkninger som dem, de havde inden 2007.

Retten begik dermed en fejl, da den forkastede appellantens første anbringende.

Andet anbringende: Fortolkning af artikel 154 TEUF og 155 TEUF

Retten begik en fejl i forbindelse med dens ordlyds-, sammenhængs- og formålsfortolkning af artikel 154 TEUF og artikel 155, stk. 2, TEUF.

- a. Rettens fortolkning af artikel 155, stk. 2, TEUF holder sig ikke til den udtrykkelige ordlyd.
- b. Retten burde have fastslået, at når der er indgået en aftale mellem repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, og aftalen ikke er ulovlig, har Kommissionen pligt til at forelægge en tekst for Rådet med henblik på, at der træffes en afgørelse i henhold til artikel 155, stk. 2, andet afsnit, TEUF.
- c. Retten burde have fastslået, at det er arbejdsmarkedets parter og ikke Kommissionen, som vælger metoden til gennemførelse af aftaler indgået mellem arbejdsmarkedets parter.
- d. Retten burde have fastslået, at Rådet har kompetence til at beslutte ikke at vedtage en afgørelse i henhold til artikel 155, stk. 2, andet afsnit, TEUF, men at Kommissionen ikke har en sådan kompetence.
- e. Retten anlagde en forkert fortolkning af den institutionelle ligevægt i artikel 154 TEUF og 155 TEUF, idet den udvidede Kommissionens beføjelser på en måde, der går ud over den udtrykkelige ordlyd af disse bestemmelser, og fortolkede virkningen af artikel 13 TEU og 17 TEU forkert.
- f. Rettens fortolkning er i strid med den sammenhæng, som EUF-traktatens afsnit X om socialpolitik indgår i, og artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- g. Retten anlagde en forkert fortolkning af dommen i UEAPME-sagen, idet den tillagde Kommissionen en udvidet politisk skønsbeføjelse i forhold til den, som Kommissionen ville have haft, hvis der var blevet foretaget en korrekt fortolkning.
- h. Retten vurderede Parlamentets rolle inden for rammeren af proceduren i artikel 154 TEUF og 155 TEUF forkert.

Retten begik dermed en fejl, da den forkastede appellants første anbringende.

Tredje anbringende: Respektfuld tilgang til Kommissionens afgørelse

Retten begik en fejl, da den fastslog, at Kommissionen havde en vid politisk skønsbeføjelse i forbindelse med vedtagelsen af afgørelsen. Retten har herved:

- a. fortolket artikel 154 TEUF og 155 TEUF og modellen for arbejdsmarkedets parter forkert, og
- b. begået en fejl ved at drage paralleller til Det europæiske borgerinitiativ.

Retten begik dermed en fejl, da den forkastede appellants andet anbringende.

Fjerde anbringende: Tilgang til Kommissionens begrundelse i dens afgørelse

Retten begik en fejl, da den tiltrådte den kortfattede begrundelse i Kommissionens afgørelse.

- a. Kommissionens begrundelse i skrivelsen af 6. marts 2018 var retligt og faktisk forkert.
- b. Kommissionen gav ingen begrundelse for, hvorfor den afveg fra de forsikringer, som den havde givet i tidligere korrespondance og i dens offentliggjorte meddelelser.
- c. Begrundelsen i skrivelsen var ikke den, som Kommissionen fremførte i sit svarskrift eller i retsmødet. Begrundelsen var tillige retligt og faktisk forkerte.

Kommissionen har ikke handlet i overensstemmelse med artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský soud v Ostravě (Den Tjekkiske Republik) den 27. december 2019
– Samohýl group a.s. mod Generální ředitelství cel**

(Sag C-941/19)

(2020/C 68/38)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Krajský soud v Ostravě

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Samohýl group a.s.

Sagsøgt: Generální ředitelství cel

Præjudicielt spørgsmål

Skal varer med betegnelsen »Bob Martin Clear 50 mg dråber til huden – Spot On til katte«, leveret i pipetter (0,5 ml), som indeholder det virksomme stof Fipronil (50 mg i hver pipette) og hjælpestofferne butylhydroxyanisol E320, butylhydroxytoluen E321, benzylalkohol og diethylenglykol-monethylether, tariferes i pos. 3004 eller i pos. 3808 i den fælles toldtarifs kombinerede nomenklatur?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) den 27. december 2019 – MG mod HH

(Sag C-946/19)

(2020/C 68/39)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: MG

Revisionsindstævnt: HH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Tillægger artikel 4, stk. 1 i forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ en person med bopæl i en medlemsstat en rettighed, som kan gøres gældende direkte?

- 2) I bekræftende fald:
- a) Såfremt en sådan rettighed tilsidesættes ved, at en sag mod den pågældende anlægges i et tredjeland, er medlemsstaten da forpligtet til at stille et retsmiddel til rådighed, herunder adgang til nedlæggelse af et forbud mod at anlægge eller gennemføre et søgsmål?
 - b) Omfatter en sådan forpligtelse også den situation, hvor der er et søgsmålsgrundlag for anlæggelse af søgsmål ved retterne i et tredjeland, men hvor der ikke er et søgsmålsgrundlag for anlæggelse af søgsmål ved retterne i medlemsstaten i henhold til den dér gældende ret?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2012, L 351, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Det Forenede Kongerige) den 6. januar 2020 – Daimler AG mod Walleniusrederierna Aktiebolag, Wallenius Wilhelmsen ASA, Wallenius Logistics AB, Wilhelmsen Ships Holding Malta Limited, Wallenius Wilhelmsen Ocean AS, »K« Line Holding (Europe) Limited, »K« Line Europe Limited, NYK Group Europe Limited og Compañía Sudamericana de Vapores SA

(Sag C-2/20)

(2020/C 68/40)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Daimler AG

Sagsøgte: Walleniusrederierna Aktiebolag, Wallenius Wilhelmsen ASA, Wallenius Logistics AB, Wilhelmsen Ships Holding Malta Limited, Wallenius Wilhelmsen Ocean AS, »K« Line Holding (Europe) Limited, »K« Line Europe Limited, NYK Group Europe Limited og Compañía Sudamericana de Vapores SA

Præjudicielt spørgsmål

1. Har en national domstol kompetence til at træffe afgørelse om et erstatningskrav i henhold til artikel 85 EØF/artikel 81 EF, hvor den foreholdte adfærd omfattede leveringen af internationale søtransporttjenester udelukkende mellem ikke-EØF-/EF-havne i perioden inden den 1. maj 2004, og den nationale domstol ikke var en relevant myndighed i en medlemsstat som omhandlet i artikel 88 EØF/artikel 84 EF?
 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, har en national domstol da kompetence til at træffe afgørelse om et sådant krav med hensyn til leveringen af internationale søtransporttjenester udelukkende mellem ikke-EØF-/EF-havne i perioden mellem den 1. maj 2004 og den 18. oktober 2006?
-

Sag anlagt den 10. januar 2020 – Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik**(Sag C-11/20)**

(2020/C 68/41)

*Processprog: græsk***Parter***Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved A. Bouchagiar og Th. Ramopoulos)*Sagsøgt:* Den Helleniske Republik**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 3 og 4 i Kommissionens afgørelse af 7. december 2011 i sag SA.28864 om udbetalinger som kompensation fra det græske landbrugsforsikringsorgan (ELGA) i 2008 og 2009 og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den ikke inden for den fastsatte frist har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne afgørelse, og idet den under alle omstændigheder ikke har givet Kommissionen retligt fyldestgørende oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til denne afgørelses artikel 4.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til Europa-Kommissionens afgørelse af 7. december 2011 i sag SA.28864 skulle Den Helleniske Republik inden for fire måneder have tilbagesøgt den uforenelige støtte, som var blevet udbetalt fra det græske landbrugsforsikringsorgan (ELGA) i 2008 og 2009, og have givet Kommissionen retligt fyldestgørende oplysninger om de foranstaltninger, der var nødvendige i denne henseende.

Den Helleniske Republik har imidlertid ikke tilbagesøgt den pågældende støtte, som den burde. Den Helleniske Republik har endvidere endnu ikke vedtaget de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på at gennemføre denne afgørelse. Under alle omstændigheder har Den Helleniske Republik ikke givet Europa-Kommissionen retligt fyldestgørende oplysninger om foranstaltningerne til gennemførelse af afgørelsen.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 2. oktober 2019 – Giovanni Martina mod Ryanair DAC, tidligere Ryanair Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Justice de paix du troisième canton de Charleroi – Belgien)**(Sag C-369/18) ⁽¹⁾**

(2020/C 68/42)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 285 af 13.8.2018.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 1. oktober 2019 – straffesag mod YX (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakiet)

(Sag C-495/18) ⁽¹⁾

(2020/C 68/43)

Processprog: slovakisk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 352 af 1.10.2018.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Niende Afdeling den 17. september 2019 – Fédération des fabricants de cigares mod Premier ministre og Ministre des Solidarités et de la Santé (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État – Frankrig)

(Sag C-517/18) ⁽¹⁾

(2020/C 68/44)

Processprog: fransk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 8.10.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 19. september 2019 – Duferco Long Products SA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-738/18 ⁽¹⁾) 1

(2020/C 68/45)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 35 af 28.1.2019.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Niende Afdeling den 25. september 2019 – Mouvement pour une Europe des nations et des libertés mod Europa-Parlamentet

(Sag C-60/19 ⁽¹⁾) 1

(2020/C 68/46)

Processprog: fransk

Formanden for niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret..

⁽¹⁾ EUT C 93 af 11.3.2019.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 19. september 2019 – FA mod Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo no2 de Ourense – Spanien)

(Sag C-240/19) ⁽¹⁾

(2020/C 68/47)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 238 af 15.7.2019.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Sjette Afdeling den 26. september 2019 – R.D. og A.D. mod Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Općinski sud u Zadru – Kroatien)

(Sag C-277/19) ⁽¹⁾

(2020/C 68/48)

Processprog: kroatisk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 187 af 3.6.2019.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. september 2019 – E. M. og M. S. mod Eurowings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Erding – Tyskland)

(Sag C-414/19) ⁽¹⁾

(2020/C 68/49)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 295 af 2.9.2019.

RET TEN

Rettens dom af 16. januar 2020 – Iberpotash mod Kommissionen

(Sag T-257/18) ⁽¹⁾

(Statsstøtte – minedrift – foranstaltning, der dels består i nedsættelse af finansielle garantier til genopretning af grunde, hvor der har været minedrift, dels i statslig investering til genopretning af grunde, hvor der har været minedrift, hvorved sikres et højere miljøbeskyttelsesniveau – afgørelse, hvorved støtten erklæres delvist uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt – begrebet støtte – fordel – overførsel af statsmidler – selektivitet – berettiget forventning – retssikkerhed – beregning af støttebeløbet)

(2020/C 68/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Iberpotash, SA (Súria, Spanien) (ved advokaterne N. Niejahr og B. Hoorelbeke)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Luengo og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2018/1118 af 31. august 2017 om statsstøtte SA. 35818 (2016/C) (ex NN/2015) (ex 2012/CP) gennemført af Spanien for Iberpotash (EUT 2018, L 28, s. 25).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Iberpotash, SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 25.6.2018.

Sag anlagt den 7. november 2019 – Ungureanu mod Kommissionen

(Sag T-753/19)

(2020/C 68/51)

Processprog: rumænsk

Parter

Sagsøger: Simeda Ungureanu (Cluj Napoca, Rumænien) (ved advokat R. Chiriță)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen har tilsidesat sin pligt til at sikre sig, at medlemsstaterne overholder Den Europæiske Unions traktater og menneskerettighederne, således som de er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 40 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.
- Kommissionen tilpligtes fremover at afhjælpe de eksisterende unkladigheder.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at betingelserne for, at Europa-Kommissionen ifalder ansvar for at have undladt at pålægge den rumænske stat at overholde sine forpligtelser i henhold til Den Europæiske Unions traktater og borgernes ret til liv, er opfyldt, for så vidt som den ikke har vedtaget bestemmelser, som sikrer retten til at modtage lægehjælp for personer, der befinder sig i en særlig vanskelig situation, og for hvem anvendelsen af lægemidler til terapeutiske indikationer, som ikke er omfattet af produktresuméet, er vigtig (off-label-lægemidler).

Sag anlagt den 13. december 2019 – Den Helleniske Republik mod Kommissionen**(Sag T-850/19)**

(2020/C 68/52)

*Processprog: græsk***Parter***Sagsøger:* Den Helleniske Republik (ved E. Tsaousi, E. Leftheriotou og A. Vasilopoulou)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2019) 7094 final af 7. oktober 2019 om Den Helleniske Republiks foranstaltninger SA.39119 (2016/C) (ex 2015/NN) (ex 2014/CP) i form af rentegodtgørelser og statsgarantier vedrørende brandene i 2007, som alene vedrører landbrugssektoren, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at der ikke foreligger statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, at der er sket urigtig anvendelse og fortolkning af betingelserne for, at statsstøtte er uforenelig med det indre marked, en faktisk fejl, manglende begrundelse af den anfægtede afgørelse, og at Kommissionen tilsidesatte princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den omtvistede støtte er forenelig med det indre marked, eftersom den udgør støtte til at skaderne forårsaget af naturkatastroferne. Der foreligger urigtig anvendelse og fortolkning af artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF, en faktisk fejl og manglende begrundelse.
3. Det tredje anbringende er støttet på den omstændighed, at den anfægtede afgørelse blev vedtaget uden for Kommissionen tidsmæssige kompetence som afgrænset ved artikel 17 i forordning 2015/1589 ⁽¹⁾, tidligere artikel 15 i forordning nr. 659/1999 ⁽²⁾, og under alle omstændigheder er i strid med retssikkerhedsprincippet, princippet om overholdelsen af en rimelig sagsbehandlingstid, retten til forsvar og god forvaltningsskik. Kravet om tilbagebetaling er i strid med proportionalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT 1999, L 83, s. 1)

Sag anlagt den 16. december 2019 – Albéa Services mod EUIPO – dm-drogerie markt (ALBÉA)

(Sag T-852/19)

(2020/C 68/53)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Albéa Services (Gennevilliers, Frankrig) (ved advokat J.-H. de Mitry)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: dm-drogerie markt GmbH & Co.KG (Karlsruhe, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Albéa Services

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket ALBÉA – International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 210 553

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. september 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1480/2019-2)

Påstande

- Delvis annullation af den anfægtede afgørelse, hvorved appelkammerets første afgørelse blev annulleret, for så vidt som indsigelse nr. B002522988 mod sagsøgerens varemærkeansøgning i Albéa Services' navn blev afslået for alle varerne i klasse 3, 8 og 21 og for en del af varerne i klasse 16 og 20.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse, hvorved appelkammerets første afgørelse blev annulleret, for så vidt som indsigelse nr. B002522988 mod sagsøgerens varemærkeansøgning i Albéa Services' navn blev afslået for alle varerne i klasse 3, 8 og 21 og for en del af varerne i klasse 16 og 20, delvis og sagen hjemvises til appelkammeret.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 19. december 2019 – Ryanair og Laudamotion mod Kommissionen

(Sag T-866/19)

(2020/C 68/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) og Laudamotion GmbH (Schwechat, Østrig) (ved advokaterne E. Vahida og I. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen annulleres
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om, at Domstolen annullerer Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1585 ⁽¹⁾

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1585 er i strid med begrundelsespligten og princippet om den fri udveksling af tjenesteydelser, idet Kommissionen ikke foretog en undersøgelse af, om der forelå tvungne hensyn af almen interesse, der kunne begrunde den restriktion af princippet om den frie udveksling af tjenesteydelser, som blev indført med trafikfordelingsreglerne for lufthavnene Schiphol og Lelystad.

Med det andet anbringende gøres subsidiært gældende, at Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1585 er i strid med princippet om den fri udveksling af tjenesteydelser og artikel 19, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 ⁽²⁾, idet det ikke er blevet godtgjort, at der foreligger en overbelastning af Schiphol Lufthavn eller foreligger de fordele ved transitflyvninger, som trafikfordelingsreglerne tilsigter at fremme.

Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1585 er i strid med princippet om den fri udveksling af tjenesteydelser og artikel 19, stk. 2, i forordning nr. 1008/2008, idet trafikfordelingsreglerne, indførte en forskelsbehandling, eftersom der ikke forelå objektive begrundelser.

Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1585 er i strid med princippet om den fri udveksling af tjenesteydelser og artikel 19, stk. 2, i forordning nr. 1008/2008, idet trafikfordelingsreglerne ikke er forholdsmæssige, og idet Kommissionen ikke foretog en undersøgelse af, om der kunne indføres mindre bebyrdende foranstaltninger.

Med det femte anbringende gøres gældende, at Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 ⁽³⁾ blev tilsidesat, eftersom Kommissionen ikke foretog en undersøgelse af foreneligheden af proceduren for betegnelse af Lelystad lufthavn som en koordineret lufthavn, og eftersom der blev fastslået en forbindelse mellem slots og destinationer og modstrid med de generelle principper i forordning (EØF) nr. 95/93.

Med det sjette anbringende gøres gældende, at artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1008/2008 blev tilsidesat, idet Kommissionen ikke foretog en undersøgelse af, om betingelsen om, at lufthavnene skal tilbyde luftfartsselskaberne de nødvendige tjenester og ikke i urimelig grad må skade deres forretningsmuligheder, var opfyldt.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1585 af 24.9.2019 om fastsættelse af trafikfordelingsregler i henhold til artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 for lufthavnene Amsterdam Schiphol og Amsterdam Lelystad (meddelt under C/2019/6816 (EUT 2019, L 246, s. 24).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24.9.2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (omarbejdning) (EUT 2008, L 293, s. 3).

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 af 18.1.1993 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne (EFT 1993, L 14, s. 1).

Sag anlagt den 20. december 2019 – RA mod Den Europæiske Revisionsret

(Sag T-867/19)

(2020/C 68/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RA (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Den Europæiske Revisionsret

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 27. februar 2019, truffet til opfyldelse af dom af 8. november 2018, RA mod Revisionsretten (T-874/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:757), om ikke at forfremme ham til lønklasse AD 11 i forfremmelsesåret 2016.
- Den Europæiske Revisionsret tilpligtes at betale ham et beløb på 8 000 EUR for det lidte ikke-økonomiske tab.
- Den Europæiske Revisionsret tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om manglende begrundelse i svaret på afslaget på klagen, for så vidt som der ikke foreligger en relevant og individuel begrundelse for ikke at forfremme sagsøgeren.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 45 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, idet der ikke er foretaget en effektiv sammenligning af fortjenesterne hos alle de forfremmelsesværdige tjenestemænd. Dels har ansættelsesmyndigheden nemlig ikke, ved at foretage en »samlet« bedømmelse af fortjenesterne hos de forfremmelsesværdige tjenestemænd, foretaget sammenligningen på et ens grundlag. Dels har ansættelsesmyndigheden anvendt kriteriet om brugen af sprog forkert.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med anlæggelsen af flere åbenbart urigtige skøn.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af forpligtelsen til at vedtage de foranstaltninger, som en opfyldelse af dommen inden for en rimelig frist indebærer, hvilket har forvoldt sagsøgeren et stort ikke-økonomisk tab, som sagsøgte følgelig skal erstattes.

Sag anlagt den 20. december 2019 – Nouryon Industrial Chemicals m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-868/19)

(2020/C 68/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Nouryon Industrial Chemicals BV (Amsterdam, Nederlandene), Knoell NL BV (Maarsse, Nederlandene), Grillo-Werke AG (Duisburg, Tyskland) og PCC Trade & Services GmbH (Duisburg) (ved advokaterne R. Cana og G. David samt solicitor Z. Romata)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling og sagsøgerne gives medhold.
- Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som måtte være retligt påkrævede.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har i stævningen nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 16. oktober 2019 om kontrollen af en registrering af dimethylether, forelagt Kommissionen af Det Europæiske Kemikalieagentur i henhold til artikel 51, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier ⁽¹⁾.

Til støtte for søgsålet har sagsøgerne fremsat ni anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen handlede ultra vires og tilsidesatte artikel 51, stk. 7, i REACH-forordningen ⁽²⁾, idet den vedtog den anfægtede afgørelse med henblik på at dække aspekter, hvorom der var opnået enstemmighed i Medlemsstatsudvalget i Det Europæiske Kemikalieagentur (herefter »agenturet«), selv om Kommissionen i henhold til REACH-forordningens artikel 51, stk. 7, kun kan vedtage en afgørelse, når der »ikke opnås enstemmighed« i Medlemsstatsudvalget.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionen foretog en åbenbart fejlagtig vurdering og tilsidesatte REACH-forordningens artikel 13, stk. 3, fordi udførelse af forsøg med dimethylether (herefter »stoffet«) i de koncentrationer, som den anfægtede afgørelse pålægger, teknisk ikke er mulig og går imod de forsøgsmetoder, som er foreskrevet ved foranstaltninger i henhold til REACH-forordningens artikel 13, stk. 3.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionen foretog en åbenbart fejlagtig vurdering, idet den krævede forsøg, som ikke vil give relevante oplysninger om stoffet.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Kommissionen foretog en åbenbart fejlagtig vurdering og tilsidesatte kolonne 2 i punkt 8.7.3 i bilag X til REACH-forordningen, idet den krævede tilføjelse af kohorte 2A/2B til den udvidede reproduktionstoksicitetsundersøgelse i én generation.

5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at Kommissionen handlede ultra vires og tilsidesatte kolonne 1 i punkt 8.7.3 i bilag X til REACH-forordningen og REACH-forordningens artikel 25, idet den krævede en dosisbestemmende undersøgelse.
6. Med det sjette anbringende gøres det gældende, at Kommissionen handlede ultra vires og tilsidesatte REACH-forordningens artikel 41 og bilag XI til REACH-forordningen, idet den ikke gav sagsøgerne mulighed for at afhjælpe den hævdede manglende overholdelse af REACH-kravene ved at forelægge en tilpasning af kravene til forsøg og ikke af selve de krævede forsøg.
7. Med det syvende anbringende gøres det gældende, at Kommissionen handlede ultra vires og tilsidesatte REACH-forordningens artikel 41, idet den ved den anfægtede afgørelse nåede frem til en konklusion om en eventuel tilpasning på grundlag af en analogislutning.
8. Med det ottende anbringende gøres det gældende, at Kommissionen foretog en åbenbart fejlagtig vurdering, undlod at tage hensyn til relevante oplysninger og tilsidesatte kolonne 2 i punkt 8.7.2 i bilag IX til REACH-forordningen, idet den krævede en prænatal udviklingstoksicitetsundersøgelse (PNDT, forsøgsmetode: EU B.31/OECD's retningslinjer for forsøg nr. 414) i kaniner ad inhalationsvejen.
9. Med det niende anbringende gøres det gældende, at Kommissionen tilsidesatte det EU-retlige proportionalitetsprincip og REACH-forordningens artikel 25, idet den a) krævede forsøg, som er unødvendige og uegnede, fordi det er teknisk umuligt at udføre dem som krævet af Kommissionen, og fordi de – når de udføres – ikke vil give relevante oplysninger om stoffet, b) krævede en unødvendig dosisbestemmende undersøgelse, også henset til det betydelige tab af dyreliv i strid med kravene i REACH-forordningens artikel 25, og c) afviste den mindre byrdefulde mulighed.

⁽¹⁾ C(2019) 7336 final.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1).

Sag anlagt den 22. december 2019 – IM mod EIB

(Sag T-872/19)

(2020/C 68/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: IM (ved advokat D. Giabbani)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Sagsøgeren gives medhold.
- Det fastslås, at afgørelsen af 3. oktober 2019, henholdsvis af 9. oktober 2019, er ulovlig og udgør misbrug.
- Følgelig tilpligtes Den Europæiske Investeringsbank af førnævnte grunde at betale sagsøgeren et beløb på 143 915,70 EUR for det ikke-økonomiske tab og et beløb på 1 726 988,40 EUR for det økonomiske tab eller ethvert andet, endog større, beløb, som fastsættes efter ret og billighed eller efter ekspertvurdering af Retten med tillæg af morarenter fra dette sagsanlæg og indtil betaling sker.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 20 i vedtægten for den europæiske investeringsfond, hvorefter »generaldirektøren udnævnes for en periode på maksimalt fem år med mulighed for genudnævnelse«.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af sagsøgerens ansættelsesbrev af 5. marts 2014 og bilaget hertil, med den begrundelse, at der ved disse dokumenter og ved forlængelsen af sagsøgerens mandat ud over den 15. marts 2017 foreligger en aftale, som tillader ham at arbejde indtil det fyldte 67. år og endog længere.
3. Tredje anbringende om direkte forskelsbehandling på grund af sagsøgerens alder. Sagsøgeren er af den opfattelse, at ansættelsespanelet med afslaget på hans ansøgning alene på grund af hans alder har tilsidesat princippet om forbud mod forskelsbehandling.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af fortrolige og personlige oplysninger vedrørende sagsøgeren. Sagsøgeren har gjort gældende, at ansættelsespanelet ved påberåbelse af ansættelsesbrevets indhold med henblik på at begrunde dets afgørelse anerkender, at det har fået kendskab til et dokument, som det ikke skulle være i besiddelse af og som indeholdt personoplysninger vedrørende sagsøgeren.

Sag anlagt den 31. december 2019 – UW mod Kommissionen

(Sag T-880/19)

(2020/C 68/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: UW (ved advokat F. Quraishi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Om fornødent indkaldes parterne.
- Søgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Sagsøgeren gives medhold.
- Ændring eller annullation af afgørelsen om afslag af 2. oktober 2019 truffet af [fortroligt] ⁽¹⁾ i egenskab af ansættelsesmyndighed og det fastslås, at klage nr. R/352/19 af 27. maj 2019 er begrundet, og følgelig ændring eller annullation af den oprindelige afgørelse truffet den 27. februar 2019 på grund af, at beslutningsproceduren var ugyldig, at indbringelsen for invaliditetsudvalget var ulovlig, at der forelå formelle mangler, manglende retsgrundlag, manglende begrundelse, myndighedsmisbrug, magtfordrejning eller magtmisbrug eller på grund af et hvilket som helst andet grundlag.
- Følgelig genansættes sagsøgeren i den sidste stilling, som han besad i [fortroligt] eller i en tilsvarende stilling og han genindsættes med tilbagevirkende kraft i alle sine rettigheder.

- Sagsøgte tilpligtes at overholde de pligter og undersøgelser, der er fastsat, bl.a. en lægeundersøgelse ved en uafhængig læge, som har til formål at bedømme sammenhængen mellem sagsøgerens helbredstilstand og udøvelsen af dennes sidste stilling hos [fortroligt] eller udøvelsen af enhver anden stilling svarende til hans lønklasse og hans kvalifikationer eller udøvelsen af enhver anden stilling i forhold til hans kræfter og evner i Kommissionen.
- Ansættelsesmyndigheden tilpligtes at betale sagsomkostningerne og bl.a. udgifterne til en sagkyndig undersøgelse.
- Sagsøgeren forbeholdes ret til alle andre krav, tilgodehavender og søgsmål.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at ansættelsesmyndighedens afgørelse af 27. februar 2019 er ulovlig, idet denne fejlagtigt nævner en afgørelse fra ansættelsesmyndigheden af 31. marts 2016 om at indbringe sagen for invaliditetsudvalget, selv om dette fik forelagt sagen den 26. juni 2018, hvilket behæfter den anfægtede afgørelse af 27. februar 2019 med en ulovlighed, som skal føre til dens ændring eller annullation.
2. Andet anbringende om, at sagens forelæggelse for invaliditetsudvalget efter tilbagetrækningen af afgørelsen af 9. november 2017 ved ansættelsesmyndighedens afgørelse af 30. april 2018 er ulovlig. Efter tilbagetrækningen af afgørelsen af 9. november 2017 om fastsættelse af sagsøgerens vedvarende, total invaliditet burde sidstnævnte nemlig have været til kontrol hos lægetjernen. Dette skete imidlertid ikke og denne ulovlighed skal medføre, at den anfægtede afgørelse ændres eller annulleres.
3. Tredje anbringende om, at sagens indbringelse for invaliditetsudvalget den 26. juni 2018 var ulovlig, eftersom betingelserne for indbringelsen ikke var opfyldt, navnlig betingelsen om varigheden af den sygeperiode, der gik forud for indbringelsen.
4. Fjerde anbringende om, at invaliditetsudvalget var ulovligt sammensat og at de truffne konklusioner ikke var korrekte. Sagsøgeren har gjort gældende, at læge [fortroligt] chikanerede ham og er af den opfattelse, at det derfor er utænkeligt, at denne skulle varetage undersøgelsen af sagsøgerens helbredstilstand. Den omstændighed, at et medlem af invaliditetsudvalget ikke er uparisk, udgør en ulovlighed, som gør afgørelsen om at tilkende sagsøgeren invalidepension ugyldig.

(¹) Fortrolige oplysninger udeladt.

Sag anlagt den 27. december 2019 – Kerangus mod EUIPO (ΑΠΛΑ!)

(Sag T-882/19)

(2020/C 68/59)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kerangus Holdings Ltd (Nicosia, Cypern) (ved advokat A.-E Malami)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om registrering af EU-figurmærket ΑΠΛΑ! –registreringsansøgning nr. 15 554 918

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. oktober 2019 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1035/2017-1)

Påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Ansøgning nr. 015554918/17.06.2016 om registrering, »ΑΠΛΑ! og figur«, imødekommes for alle varer og tjenesteydelser i klasse 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 14, 16, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 39 og 43.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til artikel 190, stk. 1, i Rettens procesreglement.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 67, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet i forhold til alle EU-ansøgere.

Sag anlagt den 27. december 2019 – Gustopharma Consumer Health mod EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIX ELIXIR)

(Sag T-883/19)

(2020/C 68/60)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Gustopharma Consumer Health, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat A. Gómez López)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Helixor Heilmittel GmbH (Rosenfeld, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Gustopharma Consumer Health, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-varemærket HELIX ELIXIR – registreringsansøgning nr. 15 035 991

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. oktober 2019 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 100/2019-1)

Påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den anfægtede afgørelse annulleres som følge af urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), idet det fastslås, at der ikke foreligger risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.
- Der træffes en ny afgørelse, hvorved EU-varemærkeansøgning nr. 15 035 991 HELIX ELIXIR imødekommes for alle de af ansøgningen omfattede varer.
- EUIPO (og intervenienten, såfremt selskabet intervenserer i sagen) tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 25. december 2019 – Aquind m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-885/19)

(2020/C 68/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Aquind Ltd (Wallsend, Det Forenede Kongerige) Energy Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) og Aquind SAS (Rouen, Frankrig) (ved solicitors S. Goldberg, C. Davis og J. Bille og advokat E. White)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede foranstaltning, dvs. den delegerede forordning, annulleres, for så vidt som den fjerner AQUIND Interconnector fra EU-listen.
- Subsidiært annulleres den delegerede forordning i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har i stævningen nedlagt påstand om annullation af Kommissionens delegerede forordning af 31. oktober 2019 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 for så vidt angår EU-listen over projekter af fælles interesse.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat syv anbringender.

1. Første anbringende om en begrundelsesmangel med hensyn til, at AQUIND Interconnector blev fjernet fra EU-listen.
 - Den delegerede forordning hverken indeholder eller henviser til nogen begrundelse for, at AQUIND Interconnector blev fjernet fra EU-listen, hvilket er i strid med begrundelsespligten, og sagsøgerne modtog ikke nogen begrundelse for, at AQUIND Interconnector blev fjernet.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af de formelle og materielle krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 347/2013⁽¹⁾ (»TEN-E-forordningen«), herunder især artikel 5, stk. 8, heri.
 - Opstillingen af listen over projekter af fælles interesse med henblik på den delegerede forordning var ikke i overensstemmelse med kravene i TEN-E-forordningen.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 10, stk. 1, i energichartertraktaten.
 - Fjernelsen af AQUIND Interconnector fra EU-listen og manglen på enhver begrundelse for denne fjernelse udgør en tilsidesættelse af forpligtelserne i medfør af artikel 10, stk. 1, i energichartertraktaten til at skabe stabile, rimelige og gennemsigtige betingelser og underkaste investeringer en fair og rimelig behandling.
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af retten til god forvaltningsskik i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
 - I strid med artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder blev fjernelsen af AQUIND Interconnector fra EU-listen ikke foretaget upartisk, og sagsøgerne havde ikke ret til at blive hørt inden vedtagelsen af den delegerede forordning.
5. Femte anbringende om en tilsidesættelse af det EU-retlige ligebehandlingsprincip.
 - I strid med det EU-retlige ligebehandlingsprincip blev AQUIND Interconnector behandlet forskelligt og uretfærdigt i forhold til sammenlignelige foreslåede projekter af fælles interesse uden nogen objektiv begrundelse for en sådan forskelsbehandling.
6. Sjette anbringende om en tilsidesættelse af det EU-retlige proportionalitetsprincip.
 - Som et eksisterende projekt af fælles interesse i udviklingsfasen udgør den blotte fjernelse af AQUIND Interconnector fra EU-listen, uden at der foretages en nøje sammenligning af sammenlignelige projekter, og uden at sagsøgerne gives mulighed for at afhjælpe eventuelle problemer, en uforholdsmæssighed.
7. Syvende anbringende om en tilsidesættelse af de EU-retlige principper om retssikkerhed og berettigede forventninger.
 - Den anfægtede foranstaltning udgør en tilsidesættelse af sagsøgernes berettigede forventninger om, at de kunne støtte sig på fortsat at være medtaget på EU-listen, og at udarbejdelsen af EU-listen over projekter af fælles interesse ville blive foretaget i overensstemmelse med formålene og forpligtelserne i medfør af TEN-E-forordningen og andre gældende retlige krav.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17.4.2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 (EUT 2013, L 115, s. 39).

Sag anlagt den 2. januar 2020 – M. I. Industries mod EUIPO – Natural Instinct (INSTINCT)**(Sag T-1/20)**

(2020/C 68/62)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: M. I. Industries, Inc. (Lincoln, Nebraska, De Forenede Stater) (ved advokaterne M. Montaña Mora og S. Sebe Marin)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Natural Instinct Ltd (Camberley, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: M. I. Industries, Inc.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket INSTINCT – EU-varemærke nr. 5 208 418

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. oktober 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 178/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, indgiveren af ugyldighedsbegæringen tilpligtes at betale sagsomkostningerne in solidum.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), og artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og praksis fra Den Europæiske Unions Domstol vedrørende bedømmelse af bevis for brug.
-

Sag anlagt den 3. januar 2020 – Laboratorios Ern, SA mod EUIPO – Bio-tec Biologische Naturverpackungen (BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTTER LIFE)

(Sag T-2/20)

(2020/C 68/63)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat S. Correa Rodríguez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bio-tec Biologische Naturverpackungen GmbH & Co. KG (Emmerich, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Bio-tec Biologische Naturverpackungen GmbH & Co. KG

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE – International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret nr. 1 202 538

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. oktober 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 418/2019-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO og, såfremt Bio-tec Biologische Naturverpackungen GmbH & Co. KG beslutter at intervenere i sagen, Bio-tec Biologische Naturverpackungen GmbH & Co. KG tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

Sag anlagt den 6. januar 2020 – CP mod Parlamentet

(Sag T-5/20)

(2020/C 68/64)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CP (ved advokaterne L. Levi og M. Vandenbussche)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

— Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

— Annullation af sagsøgerens bedømmelsesrapport 2016, underskrevet af generalsekretæren den 16. november 2018.

— Om fornødent annullation af formandens afgørelse af 25. september 2019 om afslag på klagen.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten og af artikel 25, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, for så vidt som, for det første, bedømmelsen af sagsøgeren er ufuldstændig, eftersom der ikke findes nogen bedømmelse i rubrikken »ansvarsfølelse og faglig bevidsthed«, og i rubrikken »adfærd« i den sidste version af bedømmelsesrapporten. Dernæst er der en tilstrækkeligt markant forskel mellem bedømmelsesrapporterne for 2016 og tidligere bedømmelsesrapporter, navnlig bedømmelsesrapporten for 2015, og denne forskel er ikke behørigt begrundet.
2. Andet anbringende om manglende hensyntagen i bedømmelserne til situationen med underbemanding i sagsøgeren enhed og til sagsøgerens sideløbende aktiviteter. Sagsøgeren er i denne forbindelse af den opfattelse, at hans indsats i 2016 var påvirket af flere faktorer, som sagsøgte ikke behørigt tog hensyn til i forbindelse med udfærdigelsen af bedømmelsesrapporten, dvs. situationen med underbemanding i hans enhed, hans deltagelse i personaleudvalget og hans deltagelse i indførelsen af et nyt bedømmelseskoncept, som var en prioritet i Direktorat B i GD SAFE, det såkaldte »PPP«.
3. Tredje anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som de bedømmelser, der var indeholdt i bedømmelsesrapporten for 2016, som var kendetegnet ved en åbenlys forringelse af indsatsen i forhold til 2015, er åbenbart forkerte og ikke tager hensyn til sagsøgerens store engagement i hans opgaver og de opnåede resultater, uanset de særdeles vanskelige omstændigheder.

4. Fjerde anbringende om, at bedømmelsessamtalerne ikke foregik i en rolig atmosfære og om tilsidesættelse af retten til at blive hørt og af artikel 6.2 i de interne regler om bedømmelse, for så vidt som samtalen med den første bedømmer og navnlig samtalen med den endelige bedømmer ikke foregik i en rolig atmosfære som krævet i artikel 6.2 i de interne regler og ikke havde gjort det muligt for sagsøgeren i fornødent omfang at fremføre hans bemærkninger til de negative bemærkninger i bedømmelsesrapporten. Bedømmelsesrapporten blev i øvrigt i vidt omfang ikke ændret efter disse samtaler.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af objektivitetsprincippet og af princippet om upartiskhed, chikane og tilsidesættelse af artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og af omsorgsprincippet, samt magtfordrejning. Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at manglende tilstrækkelig, relevant begrundelse, som er baseret på negative kommentarer eller kommentarer eller som har negative konnotationer, i bedømmelsesrapporten for 2016 får sagsøgeren til at antage, at denne rapport er udtryk for misbrug og mærket af en eklatant mangel på objektivitet og upartiskhed og snarere ligner et opgør fra den endelige bedømmers side mod den første bedømmers bidrag. Hver bedømmelse er ringere i forhold til tidligere år, navnlig 2015, uden nogen grund. Rapporten indeholder ikke noget positivt element. De fleste af de resultater, som sagsøgeren har opnået i 2016, forbigås i stilhed, alt udført arbejde fornægtes. Denne rapport er behæftet med magtfordrejning, eftersom den alene har til formål at skade sagsøgeren ved at fremlægge en forvansket version af hans reelle præstationer, som tilsyneladende er beskyttet af bedømmernes vide skønsmæssige vurderinger. Denne svigagtige tilgang, som består i at misbruge bedømmelsessystemet under et fordrejet påskud af en vid skønsmæssig vurdering, gør forsvaret af sagsøgeren vanskeligt, eftersom han tilsyneladende står over for skønsmæssige vurderinger, med hensyn til hvilke kontrollen er begrænset. Endelig har sagsøgeren heller ikke overholdt sin omsorgspligt, eftersom der åbenlyst ikke er taget hensyn til sagsøgerens interesser.

Sag anlagt den 8. januar 2020 – Dr. Spiller mod EUIPO – Rausch (Alpenrausch Dr. Spiller)

(Sag T-6/20)

(2020/C 68/65)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Dr. Spiller GmbH (Siegsdorf, Tyskland) (ved advokaterne J. Stock og M. Geitz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Rausch AG Kreuzlingen (Kreuzlingen, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Dr. Spiller GmbH

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Alpenrausch Dr. Spiller – registreringsansøgning nr. 11 091 204

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. oktober 2019 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2206/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 8. januar 2020 – Italien mod Kommissionen**(Sag T-10/20)**

(2020/C 68/66)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og avvocati dello Stato G. Rocchitta, C. Gerardis og E. Feola)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2019) 7815 af 30. oktober 2019 annulleres, for så vidt som den pålægger Italien finansielle korrektioner vedrørende revisionsundersøgelserne AA/2016/012, AA/2016/003, AA/2016/015/IT, FV/2016/002/IT og RD1/2016/803/IT.
- Subsidiært annulleres samme afgørelse, for så vidt som den anvender en fast korrektion på 143 924 279,14 EUR for regnskabsårene 2015 og 2016 (undersøgelse AA/2016/012, AA/2016/003 og AA/2016/015/IT) i stedet for en engangskorrektion, som opgøres af AGEA, på 64 860 193,65 EUR.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Italien har anfægtet den afgørelse, der er genstand for søgsmålet, for så vidt som det heri bestemtes, at Italien blev pålagt finansielle korrektioner inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

- a) Anbringender vedrørende korrektionen som følge af undersøgelse AA/2016/012, AA/2016/003 og AA/2016/015 IT vedrørende arealstøtte:
 1. Første anbringende om en tilsidesættelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009⁽¹⁾ hvad angår den definition af »permanente græsarealer«, der er vedtaget på nationalt plan i medfør af ministerielt dekret nr. 18/11/2014.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 52, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 ⁽¹⁾ og tilsidesættelse af artikel 12, stk. 2 og 6, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen ⁽²⁾ vedrørende anvendelsen af en fast sats, selv om den faktiske risiko for Unionens budget kunne beregnes.
 3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF og af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder vedrørende anvendelsen af et almindeligt vilkår om »en uforholdsmæssig stor indsats« som begrundelse for den faste korrektion.
- b) Anbringender vedrørende korrektionen efter undersøgelse FV/2016/002/IT om producentsammenslutninger og operative programmer:
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af artikel 26, 27 og 106 i 543/2011/EU: Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽³⁾ samt en tilsidesættelse af artikel 155 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽⁴⁾ vedrørende den angivelige systematiske mangel på detaljerede oplysninger om undersøgelsen af gyldigheden af de skøn, som var fremlagt af producentsammenslutninger, samt vedrørende den angivelige mangel ved de kontroller, der var gennemført med henblik på at anerkende sammenslutningerne.
 5. Femte anbringende om en tilsidesættelse af artikel 31 og 106 i forordning (EU) nr. 543/2011 samt af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 499/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 1306/2013 ved ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽⁵⁾ vedrørende den angivelige mangel på kontrol af kriteriet om »demokrati«.
- c) Anbringende vedrørende korrektioner som følge af undersøgelse RD1/2016/803/IT vedrørende foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne:
6. Sjette anbringende om manglende sanktionering af uregelmæssigheder i udbudsprocedurerne vedrørende en angivelig tilsidesættelse af reglerne om tildeling af en kontrakt i to tilfælde, der er taget i betragtning.

⁽¹⁾ EUT 2013, L 347, s. 608

⁽²⁾ EUT 2013, L 347, s. 549.

⁽³⁾ EUT 2014, L 255, s. 18.

⁽⁴⁾ EUT 2011, L 157, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT 2013, L 347, s. 671.

⁽⁶⁾ EUT 2014, L 145, s. 5.

Sag anlagt den 9. januar 2020 – Paravan mod EUIPO – paragon (Paragon)

(Sag T-11/20)

(2020/C 68/67)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Paravan GmbH (Pfronstetten-Aichelau, Tyskland) (ved advokaterne I. Jung og L. Delpy)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: paragon GmbH & Co. KGaA (Delbrück, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: paragon GmbH & Co. KGaA

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket Paragon – EU-varemærke nr. 3 705 051

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. oktober 2019 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 28/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og afgørelsen truffet den 10. december 2018 af annullationsafdelingen ved EUIPO i ugyldighedssag nr. 14 618 C vedrørende EU-varemærket Paragon nr. 3 705 051 stadfæstes.
- Subsidiært omgøres den anfægtede afgørelse således, at afgørelsen truffet den 10. december 2018 af annullationsafdelingen ved EUIPO i ugyldighedssag nr. 14 618 C annulleres, for så vidt som EU-varemærket Paragon nr. 3 705 051 herved blev erklæret fortabt for »karrosseridele til tuning af motorkøretøjer som befordringsmidler til brug på land; mikrofoner til håndfri betjening af mobiltelefoner til motorkøretøjer som befordringsmidler til brug på land; ure til motorkøretøjer som befordringsmidler til brug på land«.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Subsidiært, tilsidesættelse af artikel 58, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 9. januar 2020 – Schneider mod EUIPO – Frutaria Comercial de Frutas y Hortalizas (Frutaria)

(Sag T-12/20)

(2020/C 68/68)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Markus Schneider (Bonn, Tyskland) (ved advokaterne M. Bergermann og D. Graetsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Frutaria Comercial de Frutas y Hortalizas, SL (Zaragoza, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Frutaria Comercial de Frutas y Hortalizas, SL

Det omtvistede varemærke: EU-varemærket Frutaria i farven grøn (Pantone 363) – varemærke nr. 5 922 885

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. oktober 2019 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 284/2019-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som registreringen af EU-varemærke nr. 5 922 885 stadfæstes for følgende varer og tjenesteydelser:

klasse 29: tørret frugt

klasse 31: frisk frugt og friske grøntsager

klasse 35: eksport af frisk frugt.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

Sag anlagt den 11. januar 2020 – adp Gauselmann v EUIPO – Gameloft (GAMELAND)

(Sag T-17/20)

(2020/C 68/69)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Tyskland) (ved advokat K. Mandel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Gameloft SE (Paris, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: adp Gauselmann GmbH

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket GAMELAND – registreringsansøgning nr. 15 722 648

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. november 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2502/2018-5)

Påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Der afsiges påbud om, at EU-varemærkeansøgning nr. 1 572 264 imødekommes.
- EUIPO og indsigeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 13. januar 2020 – sprd.net mod EUIPO – Shirlabor (I love)**(Sag T-19/20)**

(2020/C 68/70)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* sprd.net AG (Leipzig, Tyskland) (ved advokat J. Hellenbrand)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Shirlabor GmbH (Münster, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* sprd.net AG*Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærket I love i farverne sort og rød – EU-varemærke nr. 10 023 067*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 18. oktober 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 5/2019-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 16, stk. 1, litra a), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 97, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 14. januar 2020 – LG Electronics mod EUIPO – Staszewski (K7)**(Sag T-21/20)**

(2020/C 68/71)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* LG Electronics, Inc. (Seoul, Sydkorea) (ved advokat R. Schiffer)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Miłosz Staszewski (Wrocław, Polen)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* LG Electronics, Inc.*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket K7 – registreringsansøgning nr. 14 641 849*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 31. oktober 2019 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 401/2019-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 13. januar 2020 – IB mod EUIPO

(Sag T-22/20)

(2020/C 68/72)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: IB (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om fjernelse fra tjenesten af 14. marts 2019.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

- Annullationsanbringender vedrørende invaliditetsprocedurens endelige afslutning. Sagsøgeren har i denne forbindelse påberåbt sig magtfordrejning, tjenstlig fejl og tilsidesættelse af pligten til upartiskhed, objektivitet og neutralitet.
- Annullationsanbringender vedrørende den pålagte disciplinærsanktion. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at der er begået procedurefejl, at der er sket tilsidesættelse af artikel 22 i bilag IX til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, at der foreligger magtfordrejning, at den hemmelige karakter af OLAF's rapport ikke er overholdt for så vidt angår de punkter i undersøgelsen, der er henlagt, at beskyldninger, som imidlertid er henlagt, er blevet opretholdt, og at der er sket tilsidesættelse af uskyldsformodningen. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 10 i bilag IX til vedtægten, at der er sket tilsidesættelse af retten til forsvar, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn vedrørende de kriterier, der er fastsat i artikel 10 i bilag IX til vedtægten, og at der ikke foreligger nogen begrundelse.

Sag anlagt den 15. januar 2020 – FF IP mod EUIPO – Seven (the DoubleF)**(Sag T-23/20)**

(2020/C 68/73)

*Stævningen er affattet på italiensk***Parter***Sagsøger:* FF IP Srl (Mantova, Italien) (ved advokat M. Locatelli)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Seven SpA (Leini, Italien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* FF IP Srl*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket DoubleF – registreringsansøgning nr. 15 780 001*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 31. oktober 2019 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2588/2018-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at varemærket DoubleF kan registreres som EU-varemærke for alle varerne i klasse 18 og 35, som angivet i registreringsansøgning nr. 15 780 001.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 17. januar 2020 – Junqueras i Vies mod Parlamentet**(Sag T-24/20)**

(2020/C 68/74)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Spanien) (ved advokat A. Van den Eynde Adroer)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at søgsmålet til prøvelse af de anfægtede retsakter med bilag anses for at være rettidigt anlagt, at sagen antages til realitetsbehandling, at de anfægtede retsakter, som er genstand for sagen, kendes ugyldige og uden virkning i overensstemmelse med sagsøgerens påstande, og at Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er anlagt til prøvelse af Europa-Parlamentets afgørelse, som blev meddelt af dets formand, David Maria Sassoli, i plenarmødet den 13. januar 2020, om – henset til Junta Electoral Central (den centrale valgkommission, Spanien) afgørelse af 3. januar 2020, efterfulgt af Tribunal Supremos (øverste domstol, Spanien) afgørelse af 9. januar 2020 – at erklære Oriol Junqueras i Vies' mandat ledigt med virkning fra den 3. januar 2020 i henhold til Europa-Parlamentets forretningsorden og af det ved førnævnte afgørelse meddelte afslag på hasteanmodningen om at beskytte Oriol Junqueras i Vies' immunitet af 20. december 2019 (20.12.2019) indgivet af Diana Riba i Giner (MEP).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 41, stk. 1 og 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), idet artikel 13, stk. 3, i den europæiske valgakt af 1976 og artikel 4, stk. 7, i Europa-Parlamentets forretningsorden skal fortolkes således, at de kræver en procedure, som overholder disse rettigheder, og som gør det muligt at påberåbe sig og undersøge, om der foreligger undtagelser vedrørende erklæringen om ledighed af Oriol Junqueras i Vies' mandat.
2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af chartrets artikel 39, stk. 1 og 2, artikel 14, stk. 3, TEU, artikel 1, stk. 3, i den europæiske valgakt af 1976, princippet om loyalt samarbejde i artikel 4 TEU (i dette tilfælde fra Tribunal Supremos side), princippet om EU-rettenes forrang, artikel 9 (stk. 2) i protokol nr. 7 vedrørende privilegier og immuniteter og artikel 6 i Europa-Parlamentets forretningsorden, idet EU-Domstolens dom af 19. december 2019 i sag C-502/19 vedrørende netop Oriol Junqueras i Vies, hvori det blev fastslået, at Europa-Parlamentet skulle anmodes om at ophæve immuniteten, ikke har fået noget praktisk virkning. Subsidiært gøres det gældende, at der skal anlægges den nødvendige fortolkning i overensstemmelse med kravene i artikel 13, stk. 3, i den europæiske valgakt og artikel 4, stk. 7, i Europa-Parlamentets forretningsorden, således at Europa-Parlamentet kan fastslå, at der foreligger de i disse artikler fastsatte undtagelser til en erklæring om mandatets ledighed, når der er en anerkendelsesværdig grund hertil, uden at statens nationale ret undersøges.
3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af chartrets artikel 39, stk. 1 og 2, og artikel 4, stk. 7, i Europa-Parlamentets forretningsorden, idet de statslige afgørelser, som ligger til grund for erklæringen om mandatets ledighed, ikke er endelige.

4. Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af chartrets artikel 39, stk. 1 og 2, artikel 3 i protokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (herefter »EMRK«), artikel 9 [stk. 1, litra a) og b)] i protokol nr. 7 vedrørende privilegier og immuniteter og artikel 6 i Europa-Parlamentets forretningsorden, idet virkningen af de immuniteter, som tilkommer sagsøgeren, ulovligt er blevet hindret.
5. Femte anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 9 [stk. 1, litra a)] i protokol nr. 7 vedrørende privilegier og immuniteter, chartrets artikel 39, stk. 1 og 2, artikel 3 i protokol nr. 1 til EMRK, artikel 6 i Europa-Parlamentets forretningsorden og artikel 13, stk. 3, i den europæiske valgakt af 1976, idet der efter spansk lovgivning kræves forudgående anmodning om ophævelse af immunitet for at retsforfølge valgte medlemmer, således at Tribunal Supremos praksis i modsat retning er contra legem og fastsat ad hoc og ad hominem, uden fortilfælde, hvilket Tribunal Supremo selv har anerkendt. The confirmation that the payment has been completed

Sag anlagt den 17. januar 2020 – Deutsche Post mod EUIPO – Pošta Slovenije (Gengivelse af et horn)

(Sag T-25/20)

(2020/C 68/75)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Deutsche Post AG (Bonn, Tyskland) (ved advokat M. Viefhues)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Pošta Slovenije d.o.o. (Maribor, Slovenien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Pošta Slovenije d.o.o.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket (Gengivelse af et horn) – registreringsansøgning nr. 17 088 361

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. november 2019 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 994/2019-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 16. januar 2020 – Forex Bank mod EUIPO – Coino UK (FOREX)**(Sag T-26/20)**

(2020/C 68/76)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Forex Bank AB (Stockholm, Sverige) (ved advokat A. Jute)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Coino UK Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Forex Bank AB

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket FOREX – registreringsansøgning nr. 4 871 836

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. oktober 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2460/2018-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Annullationsafdelingens afgørelse annulleres.
- Det påbydes, at EU-varemærke nr. 4 871 836 skal forblive i kraft.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne forbundet med sagens behandling for annullationsafdelingen, appelkamrene og Retten med et beløb, der specificeres senere.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 20. januar 2020 – Promed mod EUIPO – Centrumelektroniki (Promed)**(Sag T-30/20)**

(2020/C 68/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Promed GmbH kosmetische Erzeugnisse (Farchant, Tyskland) (ved advokaterne B. Reinisch og B. Sorg)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Centrumelektroniki sp.j. (Tarnowskie Góry, Polen)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Promed GmbH kosmetische Erzeugnisse

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket Promed – EU-varemærkeregistrering nr. 6 206 718

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. november 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 614/2019-5)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Hvad angår sagsøgerens anmodning om tilbagebetaling af klagegebyret ændres den anfægtede afgørelse, således at klagegebyret tilbagebetales.
- EUIPO's annullationsafdelings afgørelse af 22. februar 2019 (ugyldighedssag nr. 15 428 C) annulleres, for så vidt som EU-varemærke nr. 6 206 718 herved blev erklæret ugyldigt for følgende varer:

klasse 5: teststrimler til medicinske formål

klasse 9: apparater til måling af kropstemperatur og -funktioner

klasse 10: kirurgiske, medicinske, odontologiske og veterinære instrumenter og apparater, særlig apparater til smertebehandling, elektroder til elektriske behandlingsapparater, ortopædiske artikler, særlig ortopædiske sko og skoindlæg, fodledsbandager, kropsbandager; ortopædiske strømper; insulinpenne; fodruller, massageapparater; apparater til strålebehandling, særlig varme- og lysterapi,

i det omfang indehaveren af varemærket (sagsøgeren) blev tilpligtet at betale sagsomkostninger.

- Begæringen om, at EU-varemærke nr. 6 206 718 erklæres ugyldigt, afslås i sin helhed.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne (herunder sagsøgerens omkostninger, EUIPO's omkostninger og – så snart den anden part i sagen bliver intervenient – dennes omkostninger).

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, sidste punktum, sammenholdt med artikel 59, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 20. januar 2020 – Monster Energy mod EUIPO – Nanjing aisiyou Clothing (figur i form af en klo-lignende ridse)

(Sag T-35/20)

(2020/C 68/78)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Monster Energy Company (Corona, Californien, De Forenede Stater) (ved solicitor P. Brownlow)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Nanjing aisiyou Clothing Co. Ltd (Nanjing City, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Nanjing aisiyou Clothing Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket, der gengiver en figur i form af en klo-lignende ridse – registreringsansøgning nr. 17 634 478

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. november 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1104/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse af 21. marts 2019 vedrørende indsigelse nr. B 3050458 annulleres.
- Det varemærke, hvorimod der er rejst indsigelse nægtes registreret for alle varer og tjenesteydelser, dvs. alle de af ansøgningen omfattede varer og tjenesteydelser.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Rettens kendelse af 18. december 2019 – Sumitomo Chemical og Tenka Best mod Kommissionen**(Sag T-734/18) ⁽¹⁾**

(2020/C 68/79)

Processprog: engelsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 25.2.2019.

Rettens kendelse af 23. december 2019 – Mersinis mod ESMA**(Sag T-163/19) ⁽¹⁾**

(2020/C 68/80)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 164 af 13.5.2019.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA